KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(92) 422 endelig udg. - SYN 287

Bruxelles, den 15. oktober 1992

ORIGINAL

Ændret forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

---

(forelagt af Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens artikel 149, stk. 3)

3391338

KOM(92) 422

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER
RÅDET

Bruxelles, den 22. oktober 1992 (26.10)
(OR. f)

ig/HF/dsa

9400/92

RESTREINT

ECO 221

OVERSÆTTELSE AF SKRIVELSE

af 16. oktober 1992

fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, underskrevet af F.H.J.J. ANDRIESSEN

til Douglas HURD, formand for Rådet for De Europæiske Fællesskaber

Vedr.: Ændret forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

Hr. formand,

Det meddeles herved, at Kommissionen som følge af Europa-Parlamentets udtalelse og i medfør af artikel 149, stk. 3, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab har besluttet af ændre sit forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, som den forelagde Rådet den 27. juli 1990 (dok. KOM(90) 314 endelig udg. - SYN 287).

Hoslagt følger teksten til disse ændringer.

(Høflighedsformel).

(sign.) F.H.J.J. ANDRIESSEN

Bilag: dok. KOM(92) 422 endelig udg. - SYN 287.

BEGRUNDELSE

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Den 18. juli 1990 forelagde Kommissionen Rådet en samling forslag, hvoriblandt der var to direktiver og en afgørelse, der har til formål at fremme en fri udveksling af oplysninger i Fællesskabet ved at sikre et højt beskyttelsesniveau for personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og ved at skærpe sikkerheden ved behandling af oplysninger set i lyset af udbygningen af åbne telenet.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse om forslagene den 24. april 1991 (De Europæiske Fællesskabers Tidende af 17. juni 1991).

Europa-Parlamentet har som led i samarbejdsproceduren behandlet forslagene indgående i sine udvalg. Efter en debat om rapporten fra Udvalget for Retlige Anliggender og Borgernes Rettigheder (ordfører Geoffrey Hoon) vedtog Parlamentet den 11. marts 1992 næsten enstemmigt en positiv udtalelse om forslagene i den form, de havde, efter at Parlamentets ændringsforslag var blevet imødekommet på en lang række punkter.

Rådet vedtog den 31. marts 1992 forslaget til afgørelse om informationssystemers sikkerhed (De Europæiske Fællesskabers Tidende af 5. maj 1992).

Formålet med dette ændrede forslag er at tage hensyn til Europa-Parlamentets udtalelse.

A. Vigtigste ændringer

1. Beskyttelsesmetode

To større ændringer fra Parlamentets side af det oprindelige forslag er blevet indsat i det ændrede forslag. Det drejer sig om følgende ændringer:

- afskaffelse af den formelle sondring mellem de regler, der gælder for den private sektor, og dem, der gælder for den offentlige sektor;

- bestemmelserne vedrørende de selektive procedurer for anmeldelse til tilsynsmyndigheden og vedrørende de etiske regler.

Ændringerne har den fordel, at det klart angives, at beskyttelsen skal være den samme, uanset hvilken sektor der er tale om.

De giver ligeledes mulighed for at forhindre bureaukratisk "knopskydning" og bedre mulighed for at sikre, at de metoder, der benyttes til at tilvejebringe en effektiv beskyttelse i medlemsstaterne, bliver

så ensartede som muligt, idet de nøje afgrænser anmeldelsesprocedurernes omfang og de uafhængige tilsynsmyndigheders opgaver i forhold til den risiko, en behandling af personoplysninger frembyder i forhold til de registreredes rettigheder og friheder.

2. Begreber og definitioner

De overvejelser, der har fundet sted på grundlag af Parlamentets ændringsforslag, som dels tager sigte på at fjerne begrebet "register" fra forslaget, idet dette begreb betragtes som forældet og uden relevans i betragtning af væksten i elektronisk databehandling og udviklingen på telekommunikationsområdet, og dels at inkludere indsamling af oplysninger i definitionen af behandling af personoplysninger, har ført til, at det foreslås, at regelsættets genstand er behandling af personoplysninger.

Denne ændring har to fordele: de principper, der ligger til grund for den beskyttelse, der følger af direktivet, beror ikke på en bestemt teknologi eller teknisk organisering; begrebet "behandling af oplysninger" giver mulighed for at benytte en generel metode, der fokuserer på de benyttede oplysninger og på samtlige de operationer, de underkastes i forhold til behandlingsformålet.

Endvidere blev det anset for nødvendigt at bibeholde og præcisere begrebet "register" for at begrænse direktivets anvendelsesområde til - når der er tale om ikke-elektroniske behandlinger - alene at omfatte de personoplysninger, der er indeholdt i eller beregnet til at være indeholdt i registre.

Endelig indsættes der en definition af tredjemænd, til hvem personoplysninger videregives.

3. Anvendelsesområde og specifikke undtagelser

For at imødekomme Parlamentets ønsker foreslås følgende ændringer, som har til formål at garantere og forene de rettigheder og friheder, der her er tale om, så der sikres fri udveksling af de omfattede oplysninger.

- Den kritik, der har været rejst af den oprindelige bestemmelse, hvorved behandlinger udført af almennyttige foreninger under visse omstændigheder var undtaget, for at være uhensigtsmæssig har medført, at man ifølge en række ændringsforslag fra Parlamentet vedrørende behandlingen af følsomme oplysninger foreslår, at behandlinger af denne art falder ind under direktivets bestemmelser, idet der dog fastsættes en særlig undtagelse fra anmeldelsespligten af hensyn til at garantere ytringsfriheden.

- Hvad angår behandlinger i journalistisk øjemed, foreslås det, at muligheden for undtagelse erstattes med en forpligtelse for medlemsstaterne til at tillade de undtagelser, der er nødvendige for at forene beskyttelsen af de registreredes ret til privatlivets fred med ytringsfriheden.

- Hvad angår behandlinger, der ikke frembyder særlig risiko, og som navnlig udføres for at opfylde lovkrav, foreslås det, at der åbnes mulighed for at fravige anmeldelsespligten.

4. Tredjelande

Den bestemmelse, der sigter mod at afværge risikoen for omgåelse af EF-reglerne i forbindelse med videregivelse af oplysninger til tredjelande, og som forbyder sådan videregivelse til lande, som ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, er blevet præciseret, så der ikke længere er usikkerhed om det tilsigtede formål. Med henblik herpå er der blevet indsat en række kriterier for vurdering af, hvori et passende beskyttelsesniveau består. Desuden fastsættes der et begrænset antal undtagelser fra dette princip for at tage højde for særlige, berettigende omstændigheder.

B. Det ændrede forslags opbygning og indhold

Forslaget er blevet omstruktureret for, som tidligere nævnt, at tage højde for, at den formelle sondring mellem den offentlige sektor og den private sektor ophæves, og at bestemmelserne vedrørende anmeldelse til tilsynsmyndigheden er blevet uddybet. Den ændrede opbygning har også til formål at fremhæve de forskellige bestanddele i beskyttelsesmekanismen. Endelig tager den hensyn til den kritik, der har været rejst af den redundans, der forekom i det oprindelige forslag. Omstrukturerингen omfatter bestemmelserne i kapitel II-IV i det oprindelige forslag, som i det store og hele er blevet samlet i et nyt kapitel II, som indeholder alle de generelle betingelser for lovligheden af behandling af personoplysninger, men skelner mellem dem og ændrer deres indbyrdes rækkefølge. Opbygningen af kapitel I samt kapitel VII og de efterfølgende kapitler i det oprindelige forslag er ikke blevet ændret.

Kapitel II i det ændrede forslag er inddelt i afdelinger, som successivt fastlægger, hvilke principper der skal lægges til grund for udformningen og iværksættelsen af en behandling af personoplysninger (afdeling 1, 2 og 3), oplysningspligten over for den registrerede samt hans ret til aktindsigt og indsigelse (afdeling 4, 5 og 6), forpligtelserne med hensyn til sikkerhed (afdeling 7) og procedurerne ved anmeldelse til tilsynsmyndighederne (afdeling 8).

Afdeling 1 vedrører de principper, som skal være fælles for alle medlemsstaternes lovgivninger, og hidrører fra bestemmelserne i Europarådets konvention 108 om kvaliteten af oplysninger, der gøres til genstand for behandling. Den svarer til artikel 16 i det oprindelige forslag. Det forhold, at indsamling af oplysninger efter Parlamentets anmodning er blevet inkluderet i begrebet "behandling", har nødvendiggjort visse redaktionelle ændringer. Endvidere er der taget højde for Parlamentets anmodning vedrørende opbevaring af oplysninger i videnskabeligt øjemed.

Blandt de principper, der opregnes i afdeling 1, præciseres princippet om, at formålet med en behandling af personoplysninger skal være legitimt, i afdeling 2 om grundlaget for behandling. Denne afdeling indeholder - med bibeholdelse af dens generelle karakter, men med en præcisering - den udtømmende opregning fra kapitel II og III i det oprindelige forslag af de alternative omstændigheder, hvorunder behandlinger kan foretages. I opregningen fastsættes det, at disse omstændigheder bl.a. kan være den registreredes samtykke, opfyldelsen af en kontrakt indgået med den registrerede, opfyldelsen af en lovbestemt forpligtelse, m.v. samt endelig en afvejning af de forskellige implicerede interesser. Denne "afvejning af interesser", som vil kunne vedrøre vidt forskellige behandlinger som f.eks. behandlinger i salgs- og reklameøjemed eller af oplysninger, der offentliggøres, foretages af medlemsstaterne efter procedurer, som de fastsætter under særlig hensyntagen til de generelle principper, der er anført i afdeling 1, og de registreredes rettigheder.

Afdeling 3 indeholder de særregler, der gælder for behandlinger, der vedrører de grundlæggende frihedsrettigheder. Afdelingen behandler dels de regler, som under henvisning til den ovenfor nævnte konvention og Parlamentets udtalelse, som delvis følges på dette punkt, fastsætter en forstærket beskyttelse ved behandling af følsomme oplysninger, dvs. navnlig oplysninger, som vedrører ytringsfriheden. Disse bestemmelser svarer til artikel 17 i det oprindelige forslag. Reglerne tager højde for Parlamentets ønsker med hensyn til behandling, der udføres af politiske eller faglige sammenslutninger. Denne type behandling falder i det ændrede forslag ind under direktivets anvendelsesområde, hvilket gør det muligt at garantere personers rettigheder i denne forbindelse og fri udveksling af de pågældende oplysninger. Afdeling 3 behandler dels de allerede nævnte regler om behandling i journalistisk øjemed, der sigter mod at forene de to grundlæggende frihedsrettigheder, retten til privatlivets fred og ytringsfriheden.

Afdeling 4 behandler den registeransvarliges forpligtelse til at informere den registrerede om udførte behandlinger. Denne forpligtelse har til formål at sikre gennemsigtighed i behandlingerne og derved bidrage til, at de principper om loyal behandling af oplysninger, der er fastsat i Europarådets konvention 108 og anføres i afdeling 1, finder anvendelse. Afdeling 4 svarer til bestemmelserne i kapitel II, III og IV i det oprindelige forslag, men er blevet omformuleret i det ændrede forslag for at fjerne risikoen for fortolkninger, der kan føre til overflødig information.

Afdeling 5 behandler retten til aktindsigt og berigtigelse for personer hvad angår oplysninger, der vedrører dem. Disse bestemmelser svarer til de tilsvarende bestemmelser i kapitel IV i det oprindelige forslag og indeholder Parlamentets ændringer, som generelt øger rækkevidden af disse rettigheder (bl.a. den registreredes ret til at få at vide, hvor de behandlede oplysninger stammer fra, og til at kende det ræsonnement, der ligger til grund for edb-behandlinger, der går ham imod). De ændrede bestemmelser tager ligeledes højde for Parlamentets anmodning om, at muligheden for at begrænse retten til aktindsigt udvides til også at gælde den private sektor på de samme betingelser som dem, der oprindeligt kun gjaldt for den offentlige sektor.

Afdeling 6 vedrører den registreredes ret til af legitime grunde at gøre indsigelse. Bestemmelserne svarer til de tilsvarende bestemmelser i kapitel III og IV i det oprindelige forslag. Det præciseres i denne afdeling, at der består pligt til at give de registrerede mulighed for på forhånd at frabede sig, at der videregives oplysninger til tredjemand, der skal indgå i skriftligt salgs- og reklamemateriale.

Afdeling 7 omfatter med nogle få redaktionelle ændringer de bestemmelser om sikkerhed, der var fastsat i kapitel V i det oprindelige forslag.

Afdeling 8 bygger videre på de oprindelige bestemmelser om anmeldelse. Den selektive ordning, der foreslås og i vid udstrækning støttes af Parlamentet i dets ændringsforslag, sigter mod at skabe gennemsigtighed i behandlingerne og navnlig at fastslå deres formål, samtidig med at tilsynsmyndighederne dirigeres i retning af at gribe ind over for behandlinger, som kræver særlig opmærksomhed, fordi de indebærer særlig risiko. Ordningen bygger på det princip, at enhver behandling, der helt eller delvis udføres ved brug af elektronisk databehandling, skal anmeldes til tilsynsmyndigheden, og det fastslås, at anmeldelsen kan omfatte en samling af behandlinger, hvis formål indbyrdes er relaterede med hensyn til, hvem der er ansvarlig for behandlingerne, og hvilke registrerede de omfatter. Endvidere foreslås det, at medlemsstaterne på grundlag af deres erfaring træffer foranstaltninger til at fritage behandlinger, der ikke frembyder nogen risiko for de registreredes rettigheder og friheder, for anmeldelsespligten eller til at lempe denne forpligtelse. Foranstaltninger skal beskrive, hvilke behandlinger der er omfattet, og hvilke betingelser der eventuelt gælder for at iværksætte dem. Endelig foreslås det, at tilsynsmyndigheden kan beføjes til at undersøge behandlinger, der inden iværksættelsen anmeldes til den.

Kapitel III omfatter bestemmelserne i kapitel IV og VII i det oprindelige forslag om den registreredes retsmidler, ansvar og sanktioner. Disse bestemmelser er blevet ændret for at tage hensyn til Parlamentets udtalelse.

Kapitel IV behandler videregivelse af personoplysninger til tredjelande. Det svarer til kapitel VIII i det oprindelige forslag. Det er ændret som anført ovenfor og indeholder bestemmelser, der sigter mod at give Fælleskabet mulighed for at udforme en fælles politik på dette område.

Kapitel V drejer sig om de etiske regler. Det svarer til bestemmelserne i kapitel VI i det oprindelige forslag. Det tager hensyn til Parlamentets udtalelse om, hvilken fremgangsmåde der bør benyttes ved deres udarbejdelse, som de uafhængige tilsynsmyndigheder skal inddrages i. Det indeholder ligeledes bestemmelser, hvorved medlemsstaterne kan inddrage de berørte erhvervskredse i gennemførelsen af lovgivningen gennem udarbejdelsen af nationale etiske regler.

Kapitel VI omhandler de nationale tilsynsmyndigheder og gruppen til beskyttelse af personoplysninger, der har til opgave at medvirke til, at de nationale bestemmelser, der træffes til gennemførelse af direktivet, finder ensartet anvendelse samt at rådgive Kommissionen. Efter Parlamentets ønske

er de nationale tilsynsmyndigheders undersøgelsesbeføjelser blevet præciseret. Den oprindelige sammensætning af gruppen er blevet bibeholdt for at garantere dens uvildige status. Med henblik herpå fastsættes det endvidere, at gruppen selv vælger sin formand. De omstændigheder, hvorunder Kommissionen skal høre gruppen, er blevet præciseret.

Kapitel VII omhandler de gennemførelsesbeføjelser, som Rådet skal tildele Kommissionen. På dette punkt går Kommissionen imod Parlamentets holdning og fastholder sit oprindelige forslag. Kommissionen finder, at det vil blive nødvendigt at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger, fordi behandling af personoplysninger er et vidtspændende og teknisk kompliceret område.

Afsluttende bestemmelser: For at imødekomme Parlamentets ønske fastsættes en frist på 3 år ud over fristen for gennemførelse af direktivet til at bringe de nye nationale lovbestemmelser i anvendelse på den gældende situation i medlemsstaterne.

BEMÆRKNINGER TIL TITLEN OG BETRAGTNINGERNE

TITEL

Der er foretaget to præciseringer i titlen:

- Udtrykket "og om fri udveksling af sådanne oplysninger" er blevet tilføjet for klart at understrege, at forslaget indgår i det indre markeds etablering og funktion via en harmonisering, der sikrer en beskyttelse af personer.

- For at fjerne enhver mulighed for misforståelse med hensyn til forslagets anvendelsesområde præciseres det, at de personer, der er omfattet af beskyttelsen, alene er fysiske personer.

BETRAGTNINGER

Kommissionen har ændret betragtningerne for at tage hensyn til de ændringer, der er foretaget i forslagets bestemmelser.

Desuden skal følgende bemærkninger knyttes til nogle af betragtningerne:

- Betragtning nr. 2 afspejler Parlamentets holdning (ændringsforslag nr. 9), der understreger de fordele, der er forbundet med elektroniske databehandlingssystemer, såfremt de respekterer individets rettigheder og friheder.

- Det forekom mere hensigtsmæssigt at placere betragtning nr. 10, der omhandler Europarådets konvention af 28. januar 1981, blandt de betragtninger, der tilsigter at beskrive problematikken i forbindelse med at udforme en EF-politik på dette område, idet direktivet konkretiserer de principper, konventionen bygger på. I det oprindelige forslag var denne betragtning (nr. 22), hvis ordlyd ikke er blevet ændret, placeret under bestemmelserne om videregivelse af oplysninger til tredjelande.

- Der er blevet indsat en ny betragtning (nr. 14), hvori de principper, beskyttelsen bygger på, og som er beskrevet i de efterfølgende betragtninger, kort opsummeres.

- Ændringerne i betragtning nr. 4 (ny) og 5 tager sigte på at uddybe beskrivelsen af de forhold, der bør betinge et EF-initiativ. Nødvendigheden af et EF-initiativ er understreget i betragtning nr. 7 og 8.

BEMÆRKNINGER TIL DE ENKELTE ARTIKLER

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Direktivets sigte

Første artikel drejer sig om direktivets sigte. Sigtet er at sikre fri udveksling af personoplysninger mellem medlemsstaterne via en harmonisering af de nationale lovgivninger:

- Ved stk. 1 forpligtes medlemsstaterne til at beskytte fysiske personers rettigheder og friheder, navnlig retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling af personoplysninger (ordlyden svarer til ordlyden af artikel 1 i Europarådets konvention 108).

- Eftersom der ved direktivet sikres en beskyttelse efter de samme principper i alle medlemsstaterne og derved en beskyttelse, der er ensartet i hele EF-området, må medlemsstaterne ifølge stk. 2 ikke længere inden for det område, der er dækket af direktivet, begrænse udvekslingen af oplysninger af grunde, der vedrører beskyttelsen af den registrerede.

Forslaget baner derved vej for, som Parlamentet har ønsket det (ændringsforslag nr. 10, anden del), at forene de nødvendige hensyn om at etablere det indre marked og beskytte personer.

Endvidere er ændringsforslag nr. 10 (første del) medtaget i det ændrede forslag i det omfang, begrebet "behandling" som defineret i artikel 2, litra a), omfatter indsamling af oplysninger.

Artikel 2

Definitioner

Formålet med denne artikel er at definere de vigtigste begreber i direktivet. Definitionerne følger definitionerne i Europarådets konvention 108, idet der dog er foretaget visse tilpasninger og præciseringer af hensyn til at garantere en ensartet beskyttelse på højt niveau i hele Fællesskabet.

a) "Personoplysninger". Det ændrede forslag opfylder Parlamentets målsætning om at lægge sig fast på den bredest mulige definition af begrebet "personoplysninger", så at den omfatter alle oplysninger, der kan henføres til en fysisk person (ændringsforslag nr. 12). En person kan således enten identificeres direkte ved et navn eller indirekte ved et telefonnummer, et bilnummerpladenummer, et socialsikringsnummer, et pasnummer eller en kombination af signifikante kriterier, som f.eks. giver mulighed for at genkende vedkommende inden for en mindre gruppe

(alder, beskæftigelse, adresse osv.). Definitionen giver ligeledes mulighed for at dække oplysninger som f.eks. et billede af en person eller hans stemme, fingeraftryk og genetiske kendetegn.

Der gives ingen definition af anonyme oplysninger, fordi dette udtryk ikke benyttes i direktivet. En oplysnings anonyme karakter bestemmes således ikke længere af, hvor store omkostninger der er forbundet med at gå tilbage til den oprindelige oplysning (ændringsforslag nr. 13). I det særlige tilfælde, hvor oplysninger indsamles i statistisk øjemed, har man fundet det hensigtsmæssigt at præcisere, at de ikke længere kan betragtes som personoplysninger, når de registrerede ikke længere med rimelighed kan identificeres.

b) "Behandling af personoplysninger" (behandling). Den valgte definition går ligeledes i retning af et udvidet anvendelsesområde, der giver mulighed for at garantere en beskyttelse af den enkelte (ændringsforslag nr. 15), idet den omfatter alt lige fra indsamling af oplysninger til slettelse af oplysninger via systematisering, brug, konsultation, videregivelse defineret som transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse (ændringsforslag nr. 16), samkøring og blokering.

c) "Register over personoplysninger" (register). Denne definition, som omfatter såvel elektroniske som ikke-elektroniske registre, præciseres. Derved kan direktivets anvendelsesområde for ikke-elektroniske behandlingers vedkommende begrænses til oplysninger, der er struktureret med henblik på at lette adgangen til og søgningen efter oplysninger om fysiske personer. Derved udelukkes personoplysninger, der ikke er systematiseret med henblik på brug over for de registrerede, fra at falde ind under anvendelsesområdet. Oplysninger af sidstnævnte art frembyder reelt ikke den samme risiko i forhold til personer, og det er mere realistisk ikke at underlægge dem de samme forpligtelser.

For at garantere en beskyttelse af personer præciseres det, at kriterierne for adgang skal have "til formål eller til følge" at lette brug eller samling af oplysningerne, så det ikke påhviler den registrerede at bevise hensigten, hvilket ville vanskeliggøre anvendelsen af de nationale love.

Begrebet "samling" er blevet foretrukket frem for "samkøring" for at passe på både edb-registre og papirregistre.

d) "Den registeransvarlige". Denne definition er lånt fra definitionen af begrebet "maître du fichier" fra Europarådets konvention 108.

Men eftersom direktivet primært tager sigte på at fastsætte regler for brugen af oplysninger i forhold til det tilsigtede formål, foretrækkes det at benytte begrebet "den registeransvarlige".

Denne er den person, der i sidste instans er ansvarlig for de valg, der ligger til grund for udformningen og iværksættelsen af en behandling (hyppigst virksomhedslederen), og ikke de personer, der udfører behandlingen efter den ansvarliges instrukser. Derfor præciseres det, at den ansvarlige definerer, hvad "målsætningerne" for en behandling skal være. Ændringsforslag nr. 17 om dette punkt er blevet taget til følge. Den registeransvarlige kan selv behandle oplysninger eller kan lade dem behandle af sine ansatte eller en registerfører, der er en person, der juridisk set er særskilt fra den registeransvarlige, men handler på dennes vegne.

e) "Registerfører". Dette er en nyttig definition, der er blevet foreslået af Parlamentet (ændringsforslag nr. 18).

f) "Tredjemænd". Denne definition er resultatet af et ændringsforslag fra Parlamentet (nr. 134); den er blevet omformuleret i det ændrede forslag for klart at angive, at følgende personer ikke betragtes som tredjemænd: den registrerede, den registeransvarlige og personer, som er beføjet til at behandle oplysninger direkte under dennes myndighed eller på dennes vegne, hvilket gælder for registerføreren.

Personer, der er beskæftiget i en anden virksomhed, er generelt at betragte som tredjemænd, selv om også denne virksomhed tilhører den samme koncern eller det samme holdingselskab.

Afdelinger af en bank, der behandler kundeanliggender, der hører direkte under hovedsædet, er dog ikke at betragte som tredjemænd. Det samme er tilfældet med forsikringsagenter; men med hensyn til f.eks. forsikringsmæglere kan situationen stille sig anderledes alt efter omstændighederne.

g) "Den registreredes samtykke". I det oprindelige forslag var definitionen af den registreredes samtykke til en behandling af oplysninger vedrørende ham selv givet i artikel 12 i kapitlet om den registreredes rettigheder.

Dette har givet anledning til misforståelse, idet visse erhvervskredse heraf udledte, at enhver form for behandling forudsætter den registreredes forudgående samtykke, hvor dette kun er et af elementerne i grundlaget for lovligheden af en behandling.

Det forekom derfor mere logisk, at bestemmelserne om samtykke figurerer i artikel 2 i direktivet, dog med nogle få redaktionelle ændringer for at give dem form af en definition.

Henvisningen til, at samtykke skal meddeles udtrykkeligt, er blevet ophævet for at undgå, at dette kan fortolkes, som om samtykke skal meddeles skriftligt (hvilket kun gælder følsomme oplysninger, som dette er anført i artikel 8 i det ændrede forslag). Henvisningen er blevet erstattet med begrebet "eksplicit viljestilkendegivelse", som kan være enten skriftlig eller mundtlig.

Det præciseres i det ændrede forslag, at samtykke skal meddeles "frit" for det tilfælde, at der kan tænkes at blive øvet pres på den registrerede (f.eks. af en arbejdsgiver over for en ansat).

For at sætte den registrerede i stand til at vurdere risikoen og fordelene i forbindelse med en behandling af oplysninger vedrørende ham selv og til at udøve sine rettigheder i medfør af artikel 13 i direktivforslaget (ret til berigtigelse, slettelse og blokering) skal samtykke meddeles på et velinformeret grundlag. Derfor skal den registeransvarlige give den registrerede de oplysninger, han har brug for, f.eks. navn og adresse på den registeransvarlige eller eventuelt dennes repræsentant (se artikel 4, stk. 2), behandlingens formål, hvilke oplysninger der er registreret osv.

Den registreredes samtykke skal være specifikt, dvs. det skal vedrøre en ganske bestemt behandling af oplysninger vedrørende den registrerede og udføres af en ganske bestemt registeransvarlig til ganske bestemte formål.

Den registrerede kan til enhver tid tilbagekalde sit samtykke. Tilbagekaldelsen har dog ikke tilbagevirkende kraft, for derved ville en behandling af personoplysninger, der førhen var lovlig, blive ulovliggjort med tilbagevirkende kraft.

Tre definitioner fra det oprindelige forslag er udgået:

- definitionen af tilsynsmyndighed, fordi den er blevet overflødig med artikel 32 i det ændrede forslag;
- definitionerne af offentlig sektor og privat sektor, fordi bestemmelserne vedrørende de to sektorer slås sammen (se kapitel II i det ændrede forslag).

Artikel 3

Anvendelsesområde

Stk. 1 i det ændrede forslag søger at forene synspunkterne hos dem, der på edb-området alene ønsker at benytte begrebet "elektronisk databehandling" (eftersom en behandling ved brug af elektronisk databehandling ikke nødvendigvis indebærer, at der foreligger et register), med synspunkterne hos dem, der frygter, at direktivet udvides til at gælde alle former for oplysninger, selv ikke-systematiserede oplysninger, der foreligger på papir.

Som følge heraf benyttes der i det ændrede forslag forskellige kriterier til afgrænsning af direktivets anvendelsesområde alt efter, om oplysningerne gøres til genstand for elektronisk databehandling eller ej: direktivet finder nemlig kun anvendelse på ikke-elektronisk behandling af oplysninger, hvis oplysningerne findes i et register; hvis der sker edb-behandling, går definitionen derimod videre end til begrebet "register", og direktivet finder således anvendelse på enhver form for elektronisk databehandling af oplysninger, også selv om oplysningerne ikke findes i et register.

Direktivet vedrører altså personoplysninger, der enten er struktureret i et manuelt register, eller gøres til genstand for elektronisk databehandling. Der henvises til "hel eller delvis" brug af elektronisk databehandling for at angive, at en behandling udgør en helhed, selv om kun en enkelt del (f.eks. indekset) edb-behandles.

I stk. 2 fastsættes to undtagelser:

- Den første har at gøre med behandlinger, der iværksættes for at udøve aktiviteter, der ikke falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde (f.eks. efterretningstjenesterne). Direktivets anvendelsesområde er afgrænset i forhold til fællesskabsrettens anvendelsesområde, så det derved kan videreudbygges i takt med dette.

- Den anden undtagelse vedrører brugen af oplysninger til rent private formål, f.eks. en elektronisk kalender (ændringsforslag nr. 22).

- Der er ikke fastsat andre undtagelser, fordi borgernes rettigheder ikke længere ville være garanteret, hvis man undtog en lang række forskellige organisationer. Mens det er legitimt at lempe ordningen for bestemte behandlinger af personoplysninger (se afdeling VIII i kapitel II om anmeldelse, hvori der fastsættes mulighed for fritagelse for eller lempelse af anmeldelsesformaliteterne), bør der ikke foreligge en generel undtagelse.

Foreningers særlige problemer behandles i den artikel, hvori der fastsættes en undtagelse for indsamling af følsomme oplysninger (artikel 8 i det ændrede forslag).

Artikel 4

Gældende national ret

I denne artikel fastsættes de kriterier, hvorved det bestemmes, hvilken medlemsstats nationale lovgivning der gælder for behandlinger, der falder ind under direktivets anvendelsesområde. Formålet hermed er:

- dels at undgå, at de registrerede fratages enhver beskyttelse, især som følge af omgåelse af en lovgivning;
- dels at undgå, at én og samme behandling underlægges flere forskellige nationale lovgivninger.

Ifølge det oprindelige forslag var det den lokalitet, hvor registret befandt sig, der var bestemmende for, hvilken medlemsstats kompetence der var gældende; dette kriterium benyttes ikke i det ændrede forslag, fordi det ofte er umuligt at afgøre, hvor et register befinder sig, og hvor en behandling finder sted. Registre og behandlinger kan være lokaliseret i flere forskellige medlemsstater, ikke mindst når der er tale om databaser og datanet, som begge er i rivende fremgang.

Ifølge det ændrede forslag bestemmes gældende ret derfor ved henvisning til den registeransvarliges etableringssted.

Hvis den registeransvarlige ikke er etableret på Fællesskabets område, men benytter hjælpemidler, hvad enten disse er edb-baserede eller ej, til behandlingsformål (terminaler, spørgeskemaer osv.), der befinder sig på en medlemsstats område, er gældende ret retten i den medlemsstat, hvor disse hjælpemidler befinder sig. Desuden skal den registeransvarlige udpege en repræsentant, der er etableret på denne medlemsstats område, og som skal indtræde i hans rettigheder og forpligtelser.

I så fald er det repræsentanten, som anmeldelsespligten påhviler (se afdeling 8 i kapitel II); endvidere skal enhver information af den registrerede om den registeransvarlige i henhold til direktivet suppleres med oplysninger om dennes repræsentant.

Ændringsforslag nr. 24 er medtaget i det omfang, henvisningen til udtrykket "lejlighedsvis" bortfalder, idet dette udtryk ikke dækker over noget præcist og således ville kunne give anledning til forskellige fortolkninger.

Endelig medfører valget af den registeransvarliges etableringssted som kriterium, at en midlertidig flytning af et register ikke ændrer gældende ret. Som følge heraf er artikel 4, stk. 3, i det oprindelige forslag udgået.

KAPITEL II

GENERELLE BETINGELSER FOR LOVLIGHEDEN AF BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

Opbygningen af det ændrede forslag er anderledes end opbygningen af det oprindelige forslag derved, at i det nye kapitel II samles alle de principper, rettigheder og forpligtelser, der er afgørende for, om en behandling er lovlig eller ej. I overensstemmelse med Parlamentets holdning er bestemmelserne vedrørende den offentlige sektor og den private sektor blevet slået sammen.

Artikel 5

Denne artikel omfatter artikel 6, stk. 2, og artikel 8, stk. 1 og 3, i det oprindelige forslag.

Artiklen anfører, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om, at behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis den udføres i overensstemmelse med samtlige bestemmelser i kapitel II, som udgør en helhed.

Det fremhæves desuden, at medlemsstaterne inden for rammerne af bestemmelserne i kapitel II kan præcisere i deres lovgivning, på hvilke betingelser en behandling er lovlig. Sådanne præciseringer kunne f.eks. bestå i at fastsætte for hver enkelt sektor, i hvilke tilfælde den registreredes interesser skal have forrang (artikel 7, litra f)), på hvilken måde den registrerede skal informeres (afdeling 4), eller på hvilke betingelser indsigelsesretten kan udøves (afdeling 6). Sådanne præciseringer må ikke være til skade for princippet om fri udveksling af oplysninger inden for Fællesskabet.

AFDELING 1

PRINCIPPER VEDØRENDE OPLYSNINGERNES PÅLIDELIGHED M.V.

Artikel 6

Denne artikel indeholder de vigtigste principper fra artikel 5 i Europarådets konvention 108.

Eftersom der er tale om bestemmelser, der vedrører personers grundlæggende rettigheder i forhold til en behandling af oplysninger, står de først i kapitlet om lovligheden af behandling. Det er nødvendigt at henvise til dem for at fortolke de efterfølgende artikler i dette kapitel.

Bestemmelserne i artikel 6 svarer til bestemmelserne i Europarådets konvention 108 bortset fra nogle få ændringer, der sigter mod at tilpasse bestemmelserne til definitionerne i artikel 2 (specielt definitionen af behandling) og til direktivets anvendelsesområde, som i modsætning til konvention 108 omfatter såvel edb-behandling af oplysninger som ikke-elektronisk behandling af oplysninger, der er indeholdt i registre.

I artikel 6, litra a), fastsættes det, at behandling af personoplysninger skal udføres loyalt og lovligt. Bestemmelsen tager sigte på behandling som defineret i artikel 2, litra e), og omfatter således naturligvis indsamling af oplysninger.

Bestemmelsen i artikel 6, litra a), udelukker især brug af apparatur, der er skjult, og hvorved der hemmeligt og uden den registreredes vidende kan indhentes oplysninger, f.eks. ved telefonaflytning el. lign. Bestemmelsen forbyder ligeledes den registeransvarlige at iværksætte og benytte hemmelige behandlinger af personoplysninger.

I artikel 6, litra b), fastsættes princippet om bestemmelse af formålet med en indsamling af oplysninger (uanset om denne udføres ved brug af elektronisk databehandling eller ej). Ifølge dette princip må personoplysninger kun opbevares til nøje definerede, udtrykkeligt angivne og legitime formål.

Formålet med indsamlingen af personoplysninger skal være nøje defineret, dvs. at sigtet med indsamlingen og brugen af oplysningerne skal være defineret så præcist som muligt. En generel eller vag definition eller beskrivelse af en behandlings formål (f.eks. "til kommercielle formål") opfylder ikke princippet i artikel 6, litra b), om definition af formålet.

Formålet skal specificeres inden en indsamling af oplysninger. I tilfælde, hvor der indsamles oplysninger hos den registrerede selv, fastsættes det i artikel 11, at formålet skal være fastsat på det tidspunkt, hvor indsamlingen af oplysninger finder sted.

Senere ændring af en behandlings formål er kun legitim, hvis den er forenelig med det oprindelige formål.

Artikel 6, litra b), forpligter desuden den registeransvarlige til at bestemme formålet med opbevaring og registrering af oplysninger.

For at formålet med opbevaring og brug af personoplysninger skal være legitimt, er de potentielle formål med en behandling begrænsede. En sådan behandling kan kun iværksættes og bruges til et formål, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet og medlemsstaternes lovgivning.

Artikel 6, litra c), bestemmer, at oplysningerne skal være fyldestgørende, relevante og nødvendige i forhold til behandlingsformålet. Dette princip betyder, at oplysningernes art svarer til det tilsigtede formål.

Artikel 6, litra d), har nær forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra b) og c). Oplysningerne skal være korrekte og om nødvendigt ajourførte. Hvis oplysningerne er urigtige eller ufuldstændige i forhold til registrets formål, fastsættes det i artikel 6, litra d), at de skal slettes eller berigtiges.

Artikel 6, litra e), omhandler maksimumsvarigheden af opbevaring af personoplysninger. Ifølge bestemmelsen er det kun tilladt at opbevare oplysninger i en form, der giver mulighed for at identificere de registrerede, så længe det forekommer nødvendigt for at opfylde de formål, til hvilket oplysningerne er blevet registreret.

I nogle tilfælde kan det efter en bestemt tidsfrist, og selv om en behandling har mistet sit forvaltningsformål, være nødvendigt at bibeholde en behandling til historiske eller forskningsmæssige formål. Derfor fastsættes det i artikel 6, litra e), i overensstemmelse med Parlamentets udtalelse (ændringsforslag nr. 60), at der kan fastsættes passende garantier af medlemsstaterne for oplysninger, der arkiveres til historiske, statistiske eller videnskabelige formål for at forene en streng anvendelse af princippet om formålsbestemthed og kravet om sletteise med forskningsmæssige hensyn.

Ved artikel 6, stk. 2, forpligtes den registeransvarlige til at overholde de bestemmelser om oplysningers pålidelighed m.v., der er anført i artikel 6, stk. 1.

AFDELING 2

PRINCIPPER VEDRØRENDE GRUNDLAGET FOR BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 7

Artikel 7 samler i en ny og forenklet opstilling de betingelser for lovlig behandling af personoplysninger, som figurerede i artikel 5, 6 og 8 i det oprindelige forslag.

Sondringen mellem den offentlige sektor og den private sektor er som foreslået i Parlamentets ændringsforslag nr. 27, 28 og 29 blevet ophævet.

Der foretages i direktivforslaget ingen særlig henvisning til behandling af oplysninger til andre formål end dem, til hvilke behandlingen oprindelig blev udført (artikel 5, stk. 1, litra b), i det oprindelige forslag), eller til kriterier for legitimiteten af videregivelse af personoplysninger

(artikel 6 og artikel 8, stk 2., i det oprindelige forslag). Det generelle princip om forenelighed med formålet (artikel 6, stk. 1, litra b), i det ændrede forslag) og betingelserne i artikel 7 i det ændrede forslag betragtes som tilstrækkelige.

De særlige betingelser, der foreslås i ændringsforslag nr. 30 og 32, er dog kun delvis og i ændret form blevet indsat i det ændrede forslag.

Samtykke betragtes således ikke længere som det vigtigste kriterium, dog behæftet med undtagelser, men som en betingelse blandt flere andre (artikel 7, litra a), i det ændrede forslag).

I stedet for at benytte udtrykket "et kvasikontraktuelt forhold", som mange finder vagt og omfattet af begrebet "kontraktforhold" eller "legitim interesse" (artikel 7, litra f), i det ændrede forslag), er udtrykket "foranstaltninger forud for indgåelsen af en kontrakt, der træffes efter anmodning fra den registrerede" blevet indsat for at dække den situation, der går forud for etableringen af et kontraktforhold (artikel 7, litra b), i det ændrede forslag).

Bestemmelsen om behandlinger, der følger af en forpligtelse, der er fastsat i den nationale lovgivning eller i fællesskabsretten, er bibeholdt (artikel 7, litra c), i det ændrede forslag).

Det samme er tilfældet med bestemmelserne i litra e) og, delvis, i litra f) i artikel 7 i det ændrede forslag.

Litra d) er tilføjet for at tage højde for tilfælde, hvor den registrerede har en vital interesse i en behandling af sine personoplysninger, men ikke er i stand til at meddele sit samtykke (f.eks. i tilfælde af alvorlig sygdom).

Litra f) - som er en delvis imødekommelse af Parlamentets ændringsforslag nr. 32 - er en uddybning af artikel 8, stk. 1, litra c), i det oprindelige forslag og tager højde for, at det kan være nødvendigt at tage hensyn til andre vigtige legitime interesser end den registeransvarliges og den registreredes interesser. Artikel 8, stk. 1, litra b), i det oprindelige forslag er bortfaldet, fordi Kommissionen har konstateret, at offentligt tilgængelige kilder i nogle tilfælde kan omfatte følsomme personoplysninger. Desuden er oplysningerne i langt de fleste tilfælde blevet behandlet til specifikke formål og må derfor ikke benyttes til andre formål, uden at de øvrige bestemmelser i direktivet tages i betragtning.

AFDELING 3

SÆRLIGE KATEGORIER AF BEHANDLINGER

Artikel 8

Denne artikel svarer til artikel 17 i det oprindelige forslag.

Det er almindeligt anerkendt, at retten til privatlivets fred ikke bringes i fare ved personoplysningers indhold, men ved den sammenhæng, hvori sådanne oplysninger behandles. Der er dog bred enighed blandt medlemsstaterne om, at der er bestemte kategorier af oplysninger, som i kraft af deres indhold frembyder en risiko for at krænke den registreredes ret til privatlivets fred. Artikel 8 i det ændrede forslag sætter derfor snævre grænser for behandlingen og brugen af følgende kategorier af følsomme oplysninger: racemæssig baggrund (herunder oplysning om hudfarve), politisk, religiøs, filosofisk eller moralsk overbevisning, herunder mangel på religiøs overbevisning (disse kategorier omfatter oplysning om den registreredes aktiviteter inden for politik, religion og filosofi), fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, den registreredes helbred (herunder oplysning om tidligere, nuværende og fremtidig fysisk og psykisk tilstand samt om misbrug af narkotika og alkohol) samt seksuelle forhold. Andre overbevisninger end den religiøse eller den filosofiske overbevisning kan udgøre følsomme oplysninger. Af den grund er udtrykket "moralsk overbevisning" blevet indsat.

Artikel 17 i det oprindelige forslag er blevet ændret og omstruktureret for at tage højde for en række bemærkninger fra Parlamentets side (ændringsforslag nr. 63, 149 og 65).

Generelt bestemmes det i stk. 1, at behandling (hvad enten den udføres elektronisk eller ej, som Parlamentet har ønsket det i ændringsforslag nr. 63) af følsomme oplysninger er forbudt.

Der fastsættes dog i stk. 2 en række undtagelser fra denne generelle regel:

- i stedet for generelt at gøre behandlingen af oplysninger af denne art betinget af, at der er opnået "frit, udtrykkeligt og skriftligt samtykke" fra den registrerede, som der kan fastsættes undtagelser fra, blev det anset for mere hensigtsmæssigt, at et sådant samtykke udgør en af flere forskellige undtagelser fra det generelle forbud om at behandle disse oplysninger;

- når behandlingen af sådanne oplysninger udføres af politiske, filosofiske, religiøse eller faglige fonde eller foreninger som led i deres legitime formål, og forudsat at behandlingen kun vedrører fondens eller foreningens medlemmer og tilsluttede, som har givet deres samtykke hertil, og at oplysninger ikke videregives til tredjemand. Der er her tale om en funktion, der opfattes som nødvendig i et demokrati. På forslag af Parlamentet (ændringsforslag nr. 149) er behandlinger af denne art desuden undtaget fra den anmeldelsespligt, der omhandles i kapitel VIII i det ændrede forslag;

- når behandlingen udføres under omstændigheder, som klart og tydeligt ikke frembyder nogen risiko for at krænke den registreredes privatliv eller frihedsrettigheder. Som eksempel kan nævnes politiske oplysninger om en offentligt kendt person eller indsamling i en kort periode og under strenge sikkerhedsforhold af navnene på personer, der deltager i meningsmålinger.

I stk. 3 genindsættes artikel 17, stk. 2, fra det oprindelige forslag, hvori der fastsattes undtagelser "af grunde, der vedrører afgørende hensyn til samfundsmæssige interesser". Disse undtagelser gælder i særlig grad internationale menneskerettighedsorganisationer, hvis arbejde kræver, at de råder over oplysninger af denne art, forudsat at de yder tilstrækkelige garantier.

Parlamentets ønske (ændringsforslag nr. 65) om, at oplysninger om strafbare forhold kun må opbevares af de retslige myndigheder, er delvis blevet imødekommet i stk. 4 i denne artikel. Man har dog fundet, at ud over de retslige myndigheder må oplysninger af denne art ligeledes opbevares af personer, der er direkte berørt af de pågældende retslige afgørelser, eller af deres repræsentanter. På grund af disse oplysningers særlig følsomme karakter har man fundet, at der kun må indrømmes undtagelser herfra i form af lovbestemmelser, der fastsætter passende garantier (artikel 8, stk. 4, i det ændrede forslag).

Det foreslåede stk. 3A (Parlamentets udtalelse, ændringsforslag nr. 65, anden del), hvori medlemsstaterne anmodes om at fastsætte bestemmelser i deres lovgivning om, på hvilke betingelser der kan gøres brug af et nationalt identifikationsnummer, hvis et sådant findes, eller andre former for generelle identifikationer, er blevet accepteret og indsat som stk. 5.

Artikel 9

Behandlinger udført af pressen

Denne artikel svarer til artikel 19 i det oprindelige forslag. Medlemsstaterne opfordres til at fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i direktivet for organer inden for pressen og den audiovisuelle sektor, for så vidt sådanne undtagelser er nødvendige for at forene individets grundlæggende rettigheder, specielt retten til privatlivets fred, med ytringsfriheden. Der består nemlig risiko for konflikt mellem disse to kategorier af grundlæggende rettigheder. Den valgte løsning lægger vægten på forpligtelsen til at foretage en afvejning af de involverede interesser, idet der ved denne afvejning bl.a. kan tages hensyn til den registreredes mulighed for at opnå sanktioner eller udøve en ret til klageadgang, om der findes etiske regler eller ej, hvilke grænser der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention og de generelle retsprincipper.

I forhold til den oprindelige ordlyd er undtagelserne til fordel for organerne inden for pressen og den audiovisuelle sektor samt journalister (som nu nævnes, modsat i den oprindelige ordlyd) af harmoniseringsmæssige årsager obligatoriske for medlemsstaterne. Det præciseres, at undtagelserne kun gælder behandling, der udføres i journalistisk øjemed. Udtrykket journalist omfatter fotografer og forfattere, herunder f.eks. biografer.

AFDELING 4

OPLYSNINGSPLIGT OVER FOR DEN REGISTREREDE

Afdeling 4 samler alle de bestemmelser om oplysningspligten over for den registrerede, som var spredt i det oprindelige forslag (artikel 9, 13 og 14, stk. 3).

Artikel 10

Oplysningspligt om en behandlings eksistens

Denne artikel svarer til artikel 14, stk. 3, i det oprindelige forslag, som indrømmede den registrerede ret til "at vide besked om et registers eksistens og vigtigste anvendelsesformål samt den registeransvarliges identitet, faste bopæl, hovedsæde eller forretningssted".

Følgende ændringer er foretaget i den oprindelige ordlyd.

Retten til at blive informeret kan udøves på forlangende. Udtrykket "den registeransvarliges faste bopæl, hovedsæde eller forretningssted" er blevet erstattet med "navn og adresse på den registeransvarlige og eventuelt dennes repræsentant", idet disse oplysninger betragtes som tilstrækkelige til at sætte den registrerede i stand til at udøve sine rettigheder. Man har fundet, at det også var vigtigt at få oplyst, hvilke tredjemænd oplysningerne videregives til, og hvilke kategorier af oplysninger behandlingen vedrører, og disse er derfor blevet føjet til de oplysninger, som den registrerede har ret til at få udleveret.

Medlemsstaterne kan indrømme undtagelser fra oplysningspligten af de grunde og på de betingelser, der er anført i artikel 14, stk. 1 (den nationale sikkerhed, det nationale forsvar, den offentlige orden osv.).

Artikel 11

Oplysningspligt ved indsamling af oplysninger hos den registrerede

Denne artikel, der garanterer personer, hos hvem der indsamles personoplysninger, ret til ganske bestemte oplysninger, svarer til artikel 13 i det oprindelige forslag.

En legitim og loyal indsamling af personoplysninger forudsætter, at den registreredes beslutning om at afgive oplysninger om sig selv træffes på et pålideligt faktuelt grundlag med hensyn til behandlingens formål, den registeransvarliges identitet, om der består pligt til at afgive de pågældende oplysninger, og hvilke konsekvenser det kan få, hvis man undlader at afgive oplysningerne. For at den registrerede kan gøre sine rettigheder gældende og effektivt kontrollere, hvilken brug der gøres af oplysninger vedrørende ham selv, skal han desuden informeres om sin ret til aktindsigt med hensyn til oplysninger vedrørende ham selv og om, hvem oplysningerne henvender sig til.

Følgende ændringer er foretaget i det oprindelige forslag:

- det præciseres i overskriften, at artiklen gælder ved indsamling af oplysninger hos den registrerede;

- dette gentages i stk. 1, hvori det klart bestemmes, at det at blive informeret ikke blot er en ret, der tilkommer den registrerede (efter anmodning), men en forpligtelse, der påhviler den registeransvarlige,

når der indsamles oplysninger hos den registrerede. Anvendelsen af denne artikel afhænger af omstændighederne i forbindelse med indsamlingen;

- som i det oprindelige forslag (artikel 13, stk. 2) bemyndiger artikel 11, stk. 2, medlemsstaterne til at begrænse forpligtelsen til at informere den registrerede, når der foreligger tungtvejende interesser. Ifølge bestemmelsen gælder forpligtelsen til at afgive de i artikel 11, stk. 1, anførte oplysninger ikke, hvis informationspligten over for den registrerede ville forhindre en offentlig myndighed i at varetage sine tilsyns- og kontrolopgaver eller opretholdelse af den offentlige orden.

Artikel 12

Oplysningspligt ved videregivelse af oplysninger til tredjemand

Denne artikel svarer til artikel 9 i det oprindelige forslag. For at give den registrerede mulighed for at udøve sine rettigheder kræver stk. 1, at den registeransvarlige drager omsorg for, at den registrerede informeres ved en videregivelse af oplysninger om ham selv. Den registrerede kan derefter udøve sin ret til aktindsigt og til at gøre indsigelse mod den pågældende behandling.

Ændringsforslag nr. 35 er blevet delvis accepteret i det omfang, det henholder sig til de bestemmelser i ændringsforslag nr. 32, der er blevet accepteret. Således svarer den gamle artikel 8, stk. 2, litra a), der figurerer i ændringsforslag nr. 35, til den nye artikel 7, litra c), samt den ændrede artikel 13; artikel 8, stk. 2, litra e), svarer til artikel 7, litra b), og artikel 8, stk. 2, litra g), svarer delvis til artikel 7, litra f).

Den registreredes ret til at gøre indsigelse mod en behandling (samt mod en videregivelse) er fastsat i afdeling 6, nærmere betegnet artikel 15 og 16 i det ændrede forslag. Anden i stk. 3 i ændringsforslag nr. 35 er blevet bibeholdt i den ændrede artikel 15 (uden at der dog gøres brug af udtrykket "befuldmægtiget", som er overflødigt og kan give anledning til misforståelse).

Det ændrede forslag sondrer ikke mellem den offentlige sektor og den private sektor (oplysningspligten ved videregivelse gjaldt i det oprindelige forslag primært for den private sektor).

Forslaget nævner ikke udtrykket "on-line konsultation", fordi dette er omfattet af begrebet videregivelse. Oplysningspligten gælder ikke:

- når videregivelse er nødvendig for at beskytte en vital interesse hos den registrerede (hvor oplysningspligten kan være umulig at opfylde eller stride mod den registreredes interesser);

- når videregivelsen eller muligheden for videregivelse allerede er bragt til den registreredes kendskab;

- når videregivelse er påbudt ved en lov, hvorved oplysningspligten over for den registrerede kan fraviges;

- når videregivelse er begrundet i et af de forhold, der er anført i artikel 14, stk. 1 (den nationale sikkerhed, det nationale forsvar, den offentlige orden osv.).

Ud over behandlingsformålet, de typer oplysninger, behandlingen vedrører, og navn og adresse på den registeransvarlige (eller hans repræsentant), har man fundet det nødvendigt, at de registrerede også informeres om, hvem oplysningerne er bestemt til, og hvorvidt der består ret til aktindsigt, berigtigelse og indsigelse.

Artikel 12, stk. 3, i det ændrede forslag svarer til artikel 10 i det oprindelige forslag, som omhandlede fravigelserne af oplysningspligten over for den registrerede (hvis oplysningspligten viser sig umulig eller indebærer en uforholdsmæssig stor indsats eller strider mod fortrinsberettigede legitime interesser hos den registeransvarlige og/eller lignende interesser hos tredjemand). Det er blevet tilføjet, at når tilsynsmyndigheden giver tilladelse til en fravigelse, skal den fastsætte passende garantier, hvis dette er nødvendigt (for at påse, at den manglende information ikke krænker den registreredes rettigheder og friheder).

Der bør gøres brug af muligheden for at indrømme fravigelser af oplysningspligten over for den registrerede for menneskerettighedsorganisationernes og de humanitære organisationers vedkommende, så der ikke lægges unødige hindringer i vejen for disse organisationers legitime arbejde.

Artikel 13

Ret til aktindsigt

Denne artikel indeholder bestemmelserne i artikel 14 i det oprindelige forslag, som omhandler den registreredes ret til at opnå adgang til personoplysninger vedrørende ham selv og den hertil hørende ret til at få udvirket, at oplysningerne berigtiges, slettes eller blokeres (stk. 4 og 7). Som det var tilfældet med artikel 14, stk. 4, i det oprindelige forslag, sikrer artikel 13, stk. 1, den registrerede ret til med rimelige mellemrum og uden større ventetid eller udgifter at få bekræftet, hvorvidt der opbevares personoplysninger vedrørende ham selv og i bekræftende fald at få meddelt disse oplysninger i letforståelig form.

Det påhviler medlemsstaterne at fastsætte, hvorledes oplysningerne skal meddeles den registrerede, så det f.eks. garanteres, at oplysningerne kun meddeles den registrerede og ingen andre, eller så det gøres lettere at udøve retten til aktindsigt, både for den registeransvarlige og for den registrerede, specielt når der er tale om flere end én behandling og om manuelle registre. Det påhviler også medlemsstaterne at fastsætte i deres lovgivning, hvad der skal forstås ved "rimelige mellemrum". Under hensyntagen til den registreredes og den registeransvarliges interesser kan lovgiverne i medlemsstaterne fastsætte, at den registeransvarlige ikke kan forlange et gebyr, der er højere end de faktiske omkostninger, af en registreret, der udøver sin ret til aktindsigt. Gebyret må ikke være alt for stort.

Artikel 13, stk. 1 (artikel 14, stk. 4, i det oprindelige forslag) er blevet ændret for at tage hensyn til ændringsforslag nr. 48, som delvis er blevet accepteret. Retten til aktindsigt kan udøves på forlangende. Den registrerede har ret til at få oplyst, hvor de pågældende personoplysninger stammer fra (dog ikke den generelle oprindelse, hvilket ville være for vagt og dermed overflødigt), og hvad de generelt skal bruges til (dog ikke den nøjagtige brug, hvilket kunne vise sig at være for besværligt og bureaukratisk). Artiklen giver desuden medlemsstaterne lov til at indføre en særregel om den registreredes ret til aktindsigt, når der er tale om helbredsoplysninger. For at beskytte den registrerede mod alvorlige psykiske chok kan sådanne oplysninger udleveres gennem en læge.

Artikel 13, stk. 2, er blevet indsat for at indføje ordlyden af ændringsforslag nr. 132. Det forhindrer misbrug af retten til aktindsigt i forhold til den registreredes legitime interesser (Parlamentets eksempel: den registrerede må ikke være tvunget af tredjemand til at udøve sin ret til aktindsigt som betingelse for at få eller beholde et job). Retten til aktindsigt kan dog udøves efter anmodning fra en tredjemand, forudsat at dette er hjemlet i en national lov eller i fællesskabsretten (f.eks.: en erklæring om civilstand osv. for at afgøre, om en person har ret til forskellige sociale ydelser).

Ved artikel 13, stk. 3, (artikel 14, stk. 5, i det oprindelige forslag) indrømmes den registrerede ret til alt efter omstændighederne at få oplysninger berigtiget, slettet eller blokeret, hvis behandlingen af dem ikke overholder bestemmelserne i direktivet. Den oprindelige ordlyd af stk. 5 er blevet lettere omskrevet, så den mere præcist svarer til Parlamentets ønsker (ændringsforslag nr. 46).

Ændringsforslag nr. 49 er ligeledes delvis blevet accepteret. Udtrykket "oplysninger, der helt eller delvis er udeladt", betegnes "ufuldstændige oplysninger" og er indeholdt i artikel 13, stk. 3, i det ændrede forslag. Udtrykkene "alt efter omstændighederne" og "sletteise" er imidlertid nyttige i denne sammenhæng og er blevet bibeholdt i det ændrede forslag.

Ved at bruge udtrykket "alt efter omstændighederne" i direktivet overlades den præcise udformning af den registreredes rettigheder med hensyn til slettelse, blokering og berigtigelse i forhold til de forskellige situationer, hvori personoplysninger behandles og udnyttes i strid med direktivet, til de enkelte medlemsstaters databeskyttelseslovgivning.

Artikel 13, stk. 4, svarer til artikel 14, stk. 7, i det oprindelige forslag. Dette stykke beskytter den registreredes interesser ved at fastsætte, at tredjemænd, til hvem urigtigt eller ulovligt behandlede oplysninger videregives, underrettes om en berigtigelse, slettelse eller blokering af oplysningerne, således at de derefter kan skride til berigtigelse, slettelse eller blokering af oplysningerne.

Artikel 13, stk. 5, er blevet indsat som en tillægsgaranti i tilfælde af, at der træffes beslutninger på grundlag af en edb-behandling, der giver et resultat, der strider mod den registreredes interesser. I så fald har den registrerede ret til at kende det ræsonnement, der ligger til grund for den pågældende behandling.

Artikel 14

Begrænsninger i retten til aktindsigt

Denne artikel svarer til artikel 15 i det oprindelige forslag. Den bemyndiger medlemsstaterne til at begrænse den registreredes ret til aktindsigt, når der er tale om at beskytte en mere tungtvejende offentlig interesse eller en persons interesse, der svarer til den registreredes ret til privatlivets fred.

Det er op til medlemsstaterne at afgøre, hvorvidt de ønsker at indsætte begrænsninger baseret på artikel 14 i deres databeskyttelseslovgivning, medmindre en forpligtelse, der følger af fællesskabsretten (f.eks. inden for banktilsyn eller hvidvaskning af penge), gør sådanne begrænsninger obligatoriske. De begrænsninger, der er opregnet i bestemmelsen, er dog begrænset til dem, der er nødvendige af hensyn til at beskytte de grundlæggende værdier i et demokratisk samfund, og som skal vedtages i den nationale lovgivning.

Ændringsforslag nr. 54 er blevet accepteret. Artikel 14 i det ændrede forslag gælder således ikke kun for behandlinger i den offentlige sektor, men kan ligeledes omfatte behandlinger i den private sektor.

Listen over interesser, som står opført i stk. 1, og som kan begrunde en begrænsning i retten til aktindsigt i medfør af artikel 14 i direktivet, er udtømmende.

Ved "den nationale sikkerhed" forstås beskyttelse af den nationale suverænitet mod indre og ydre trusler.

"Strafferetlig forfølgning" omfatter forfølgning af forbrydelser, der allerede er begået, mens begrebet "den offentlige sikkerhed" omfatter alle de politifunktioner, der udføres af statslige organer, herunder kriminalitetsforbyggelse. Udtrykket "en vital og behørigt begrundet økonomisk eller finansiel interesse hos en medlemsstat eller Fællesskabet" tager sigte på samtlige en medlemsstats eller Fællesskabets økonomisk-politiske foranstaltninger og finansieringsmidler, f.eks. valutakontrol, udenrigshandelskontrol og skatteopkrævning. Denne interesse skal dog have afgørende betydning for at begrunde en begrænsning i retten til aktindsigt.

Endelig anses en anden persons rettigheder, herunder også den registeransvarliges rettigheder, der svarer til den registreredes ret til aktindsigt, eller tredjemands rettigheder og friheder for at være gyldig grund til at begrænse retten til aktindsigt. Disse interesser og rettigheder kan f.eks. være tredjemands forretningshemmeligheder, den professionelle tavshedspligt, som advokater og læger skal iagttage, en tredjemands ret til at forberede sit eget forsvar i retssager og beskyttelse af menneskerettighederne. F.eks. bør en tilsynsmyndighed kunne indrømme fritagelser for retten til aktindsigt for den registrerede med hensyn til oplysninger vedrørende ham selv, der opbevares af menneskerettighedsorganisationer, når en ubegrænset adgang ville kunne bringe andre personer (f.eks. når der er tale om kilder til fortrolige oplysninger) eller disse organisationers vitale interesser i fare.

Hvis den registrerede ikke kan opnå adgang til oplysninger vedrørende sig selv, som står opført i et register, på grund af en af de interesser, der er omfattet af artikel 14, stk. 1, fastsættes det i artikel 14, stk. 2, at tilsynsmyndigheden på hans forlangende skal foretage den fornødne kontrol af det register, hvori de pågældende oplysninger er registreret (som fastsat i artikel 15, stk. 2, i det oprindelige forslag). Formålet med denne kontrol er at efterprøve, om den pågældende behandling er lovlig ud fra de kriterier, der er fastsat i dette direktiv. Under kontrollen skal tilsynsmyndigheden undgå at skade de interesser, der sikres beskyttelse i medfør af stk. 1.

Ved artikel 14, stk. 3, (som i artikel 15, stk. 3, i det oprindelige forslag) bemyndiges medlemsstaterne til at begrænse retten til aktindsigt for den registrerede til oplysninger, der midlertidigt behandles til statistiske formål, idet en sådan behandling ikke udgør en væsentlig risiko for den registrerede.

AFDELING 6

INDSIGELSESRET FOR DEN REGISTREREDE

Artikel 15

Indsigelse af legitime grunde

I henhold til artikel 15, stk. 1, som svarer til artikel 14, stk. 1, i det oprindelige forslag, har den registrerede ret til af legitime grunde at gøre indsigelse mod, at oplysninger vedrørende ham selv gøres til genstand for behandling. De legitime grunde, der her tænkes på, kan være manglende lovhjemmel til at foretage en bestemt behandling af personoplysninger, f.eks. fordi betingelserne i kapitel II i dette direktiv om lovligheden af behandlinger ikke er opfyldt. Modsat vil en registreret ikke herved have legitim begrundelse for at modsætte sig en lovlig behandling, der er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt, han har indgået med den registeransvarlige.

Stk. 2 svarer til artikel 9, stk. 3, i det oprindelige forslag. Det fastslås heri, at hvis der gøres indsigelse mod en behandling i henhold til de betingelser, der er fastsat i stk. 1, skal den registeransvarlige bringe denne behandling til ophør.

Stk. 3 er en uddybning af bestemmelserne i artikel 14, stk. 6, i det oprindelige forslag. Formålet er at præcisere, hvilke forpligtelser der påhviler den registeransvarlige i forhold til den registrerede, når han under anvendelse af de øvrige bestemmelser i direktivforslaget er bemyndiget til at videregive oplysninger til tredjemand i bestemte salgs- og reklameøjemed. Disse forpligtelser gælder, uanset hvilke salgs- og reklameøjemed, kommerciel reklame eller reklame af eller for en velgørende forening eller et politisk parti, der er tale om. Den registeransvarliges forpligtelse består i at sikre sig, at muligheden for uden udgifter at slette oplysninger udtrykkeligt gives den registrerede, inden oplysningerne videregives. Denne forpligtelse gælder også, når oplysningerne ikke videre-

gives, men benyttes til de samme formål af en registeransvarlig på en tredjemands vegne. Den registeransvarlige vil kunne opfylde denne forpligtelse som led i sine løbende kontakter med den registrerede uden nødvendigvis at optage en specifik korrespondance.

Denne bestemmelse gælder kun for skriftligt salgs- og reklamemateriale. De foranstaltninger, der tager sigte på at beskytte personer mod uopfordret at modtage reklamehenvendelser via telekommunikationsmidler, er fastsat i forslaget til ændret direktiv om beskyttelse af personer i relation til telekommunikationsnet.

Artikel 16

Edb-behandlede individuelle afgørelser

Risikoen for misbrug af edb i forbindelse med beslutningstagning er en af de største farer i fremtiden. Det resultat, der leveres af en maskine, der benytter mere og mere avanceret programmel og måske endog ekspertsystemer, kan umiddelbart forekomme objektivt og uanfægteligt, og den person, der skal træffe en beslutning på grundlag heraf, kan tillægge det for stor betydning og derved fralægge sig sit ansvar for beslutningen. Artikel 16, stk. 1, fastslår derfor det princip, at en person har ret til ikke at være undergivet administrative eller privatretlige afgørelser, der går ham imod, og som alene er truffet på grundlag af en edb-behandling, der opstiller en personlighedsprofil.

Dette stk. 1 er blevet omskrevet i forhold til det oprindelige forslag for nøjere at præcisere, hvilke begrænsede tilfælde disse bestemmelser gælder for.

Tre betingelser skal være opfyldt:

- personen skal være undergivet en afgørelse, der går ham imod. Det skal være en afgørelse, der kan gøres gældende over for den pågældende, og som har konsekvenser for ham. Den omstændighed, at der f.eks. udsendes salgsbrochurer til en række personer, der står opført på en edb-liste, udgør ikke en afgørelse, der går de pågældende imod;

- der skal være tale om en afgørelse, der alene er truffet på grundlag af en edb-behandling. Hvad der er forbudt er, at en bruger uden videre bruger de resultater, et edb-system leverer. Edb kan være en hjælp ved beslutningstagning, men må på ingen måde udgøre det eneste grundlag for en beslutning, hvor den menneskelige vurdering bør spille en rolle.

  F.eks. ville det stride mod dette princip, hvis en arbejdsgiver afviste en jobansøger alene på grundlag af resultatet af en psykoteknisk prøve, der behandles på edb, eller hvis sådant vurderingsprogrammel producerer lister, der bedømmer jobansøgere og opstiller dem i rangorden alene på grundlag af en personlighedstest;

- behandlingen skal bringe variabler, der fastsætter en typisk personlighedsprofil (som betragtes som god eller dårlig), i anvendelse på personoplysningerne, hvilket udelukker alle de tilfælde, hvor systemet ikke fastsætter en personlighedsprofil. F.eks. falder den omstændighed, at en person ikke kan hæve det ønskede beløb i en pengeautomat, fordi der ikke er dækning for beløbet, ikke ind under denne definition.

Der er tilføjet et stk. 2 i det ændrede forslag, som bygger på princippet om, at den fornødne menneskelige vurdering skal stå i et rimeligt forhold til den risiko, som en afgørelse, der er baseret på en personlighedsprofil, og som alene er udarbejdet på edb, frembyder for den pågældende.

Et ændringsforslag fra Parlamentet (nr. 46) foreslog, at en sådan afgørelse skulle være tilladt, hvis der forelå samtykke fra den registrerede, eller hvis den var truffet som led i en kontrakt eller et kontraktlignende tillidsforhold.

De foreslåede omstændigheder er ikke blevet accepteret i det ændrede forslag, fordi hvis der foreligger et styrkeforhold, hvor den registrerede er den svageste part (f.eks. en jobansøger), vil hverken hans samtykke eller udsigten til en kontrakt udgøre en tilstrækkelig garanti.

I henhold til stk. 2 kan den registrerede være undergivet en afgørelse af den art, der er omhandlet i stk. 1, hvis afgørelsen er truffet som led i opfyldelsen af en kontrakt mellem den registrerede og den registeransvarlige eller indgåelsen af en sådan kontrakt, dog forudsat at den registrerede får medhold, eller at der træffes passende foranstaltninger (som medlemsstaterne kan fastsætte), der garanterer, at den registreredes legitime interesser beskyttes. Denne garanti kan følge af en lov, anmeldelsesprocedurerne eller interne foranstaltninger truffet af en virksomhed.

F.eks. er det tilladt at benytte "score"-teknikken ved tildeling af lån til en person, hvis den positive lånebevillingsafgørelse alene træffes på grundlag af en edb-baseret risikovurdering; hvis der derimod er tale om en negativ pointtildeling, skal der garanteres en beskyttelse af den registreredes legitime interesser (f.eks. ved, at den endelige lånetildelingsafgørelse først træffes, når der er foretaget en "menneskelig" vurdering af låneandragendet).

AFDELING 7

BEHANDLINGSSIKKERHED

Artikel 17

Denne artikel svarer til artikel 18 i det oprindelige forslag.

Trusierne mod privatlivets fred for den registrerede udspringer ikke kun af den registeransvarliges indsamling, opbevaring, behandling og videregivelse af oplysninger i egen interesse.

Retten til privatlivets fred er ligeledes truet, hvis oplysningerne benyttes til andre formål af tredjemænd, som ikke er beføjet til at få adgang til oplysningerne og til at bruge dem.

Artikel 17 pålægger medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om, at den registeransvarlige skal træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab samt ubeføjet ændring, videregivelse og enhver anden form for ubeføjet behandling.

Ændringsforslag nr. 67 er blevet delvis accepteret. Udtrykket "edb-behandling af oplysningerne" er foretrukket frem for "edb-registre". Henvisningen til "de med foranstaltningernes iværksættelse forbundne udgifter" er udgået. I det ændrede forslag benyttes udtrykket "den registeransvarlige".

Forslaget er blevet lettere omskrevet af klarhedshensyn. I stk. 1 er "tilintetgørelse ... som følge af uberettiget indtrængen" blevet ændret til "ulovlig tilintetgørelse", og "den bedste disponible teknologi" er blevet ændret til "det teknologiske udviklingsstade". I stk. 2 er "tilstrækkelig sikkerhed" blevet ændret til "passende sikkerhed". I stk. 3 er "on-line konsultation" blevet ændret til "fjernkonsultation". Stk. 4 præciserer, at sikkerhedskravene ligeledes gælder for personer, der er ansvarlige for behandlingens gennemførelse, navnlig registerføreren.

Derudover er der to ændringer af en vis betydning. I stk. 3 præciseres det, at når der er mulighed for fjernkonsultation, skal dataanlægget og programmellet være udformet således, at konsultationen sker inden for grænserne af en lovlig behandling (og ikke inden for grænserne af den autorisation, den registeransvarlige har fået tildelt. Da denne autorisation bestemt ikke vil kunne overskride grænserne for en lovlig behandling, har den ingen betydning for beskyttelsen af personoplysninger).

I stk. 5 fastsættes en undtagelse fra forpligtelsen til ikke at videregive oplysninger til tredjemand uden den registeransvarliges samtykke, nemlig når videregivelse er tilladt i henhold til en national lov eller fællesskabsretten (f.eks. med henblik på strafferetlig forfølgning).

AFDELING 8

ANMELDELSE

Artikel 18

Anmeldelsespligt over for tilsynsmyndigheden

Artikel 18 svarer til artikel 7 og 11 i det oprindelige forslag om anmeldelse af offentlige og private registre til tilsynsmyndigheden. Disse bestemmelser er blevet slået sammen, som Parlamentet udtrykte ønske om i sin udtalelse. Dette har den fordel, at det understreges, at anmeldelsesproceduren skal være den samme, uanset i hvilken sektor en behandling af oplysninger foretages.

De oprindelige bestemmelsers sigte, rækkevidde og indhold er imidlertid blevet ændret for at tage hensyn til Parlamentets udtalelse og for at skabe sammenhæng i det ændrede forslag. Parlamentets ændringsforslag (nr. 39, 40, 41, 118 og 119) gør, at bestemmelserne om anmeldelse bedst opdeles i mange forskellige artikler. Ved anmeldelse sikres ud over den gennemsigtighed i behandlingerne, som det oprindelige forslag fastsatte, en selektiv kontrol fra tilsynsmyndighedens side af lovligheden af behandlinger. Alt efter, hvor stor risiko en given behandling frembyder, udføres kontrollen enten efterfølgende, hvilket er den generelle regel, eller på forhånd, hvilket sker i et begrænset antal tilfælde.

1. Artikel 18, stk. 1, ændrer anmeldelsespligten som fastsat i det oprindelige forslag på følgende måde:

   a. for at skabe sammenhæng i det ændrede forslag foreslås det, at anmeldelsen vedrører behandlingen af personoplysninger og ikke registret. Ved denne ændring rettes tilsynet i højere grad mod den brug og de operationer, som oplysningerne underkastes med henblik på at opfylde bestemte formål (arten af operationerne, samlingerne af oplysninger og videregivelserne til tredjemand, arten af de indsamlede og registrerede oplysninger osv.), og i mindre grad mod den nærmere tekniske tilrettelæggelse af oplysningerne i registre, som, hvis oplysningerne behandles elektronisk, kan være uden større interesse for beskyttelsen af personer;

   b. det kriterium for videregivelse af oplysninger til tredjemænd fra det oprindelige forslag, der tjente som grundlag for anmeldelsespligten, er ikke blevet bibeholdt, fordi det har været kritiseret for at være utilstrækkeligt, idet nogle typer videregivelse til tredjemand ikke krænker personers rettigheder, og for, modsat, at tage højde for de risici, som en intern behandling af oplysninger, der har til formål at udvælge bestemte målgrupper, kan frembyde. I lyset heraf forekommer det hensigtsmæssigt at udvide anmeldelsespligten, så der kræves anmeldelse af enhver form for behandling af personoplysninger, inden den iværksættes. Derved vil de registeransvarlige blive tilskyndet til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de forpligtelser, der påhviler dem, inden de iværksætter en behandling. Ved vurdering af den praktiske rækkevidde af denne ændring skal der dog tages højde for bestemmelserne i artikel 19 om lempelse af og fritagelse for anmeldelsespligten;

   c. for at sikre, at der i forbindelse med tilsynet tages hensyn til den samlede og undertiden komplekse situation, hvori den registeransvarlige udfører behandlinger, og for at undgå et for stort antal anmeldelser foreslås det, at én og samme anmeldelse skal omfatte samtlige de behandlinger, uanset om de har repetitiv karakter eller ej, der tjener til realisering af det samme formål eller flere indbyrdes relaterede formål set ud fra den registeransvarliges og de registreredes synspunkt. F.eks. bør der kun kræves én anmeldelse af samtlige de behandlinger, der vedrører et kreditinstituts låneforvaltning, det være sig lånebehandling, lånebevilling, inddrivelse af fordringer samt opfølgning af problematiske sager;

d. for at undgå for store administrative byrder foreslås det at tilføje, at anmeldelsespligten kun omfatter behandlinger, der helt eller delvis udføres elektronisk, idet det overlades til medlemsstaterne at udvide anmeldelsespligten til at omfatte manuelle registre i henhold til artikel 21.

2. I artikel 18, stk. 2, præciseres det, hvilket indhold en anmeldelse skal have:

a. en præcisering af hvilken eller hvilke kategorier af registrerede, der er tale om, er tilføjet (f.eks. en virksomheds kunder eller ansatte eller modtagere af socialhjælp osv.);

b. endvidere er det tilføjet, at oplysningen om, hvilke tredjemænd oplysningerne er videregivet til, kan afgives ved en henvisning til kategorier af tredjemænd (ændringsforslag nr. 39);

c. med hensyn til beskrivelsen af de oplysninger, en behandling vedrører, er muligheden for kun at angive kategorier af oplysninger blevet tilføjet, hvilket er tilstrækkeligt, når en for stor rigdom af tekniske detaljer ikke bidrager væsentligt til en bedre forståelse af, hvori en behandling består;

d. angivelsen af muligheden for informationsudveksling med tredjelande er blevet tilføjet, så det bliver nemmere at bringe særbestemmelser, der vedrører dem, i anvendelse og sikre sig, at deres særlige situation tages i betragtning;

e. beskrivelsen af sikkerhedsforanstaltningerne fra det oprindelige forslag er bibeholdt på grund af den store betydning, tilsynet har på baggrund af væksten i behandlinger, der udføres på afstand via telekommunikation.

3. Artikel 18, stk. 3, vedrører anmeldelse, når der foretages ændringer i behandlinger. Anmeldelsespligten i tilfælde af ændringer i behandlinger, der påvirker indholdet af den tidligere foretagne anmeldelse, er bibeholdt for at sikre, at listen over offentligt tilgængelige behandlinger ajourføres, og at kontrollen følges op, hvilket har særlig stor betydning, hvis behandlingsformålet ændres, eller hvis nye kategorier af tredjemænd kan få kendskab til de oplysninger, en behandling vedrører.

4. Stk. 4 og 5 afspejler Parlamentets udtalelse (ændringsforslag nr. 40, 41, 118 og 119), hvorefter bestemte behandlinger, der kan indebære særlig risiko i forhold til de registreredes rettigheder og friheder, inden deres iværksættelse skal forelægges tilsynsmyndigheden til udtalelse eller godkendelse.

Under hensyntagen til de forskellige institutionelle fremgangsmåder, der findes i de enkelte medlemsstater, er det i artikel 18, stk. 4, blevet foretrukket at pålægge medlemsstaterne pligt til at sørge for, at sådanne behandlinger forelægges tilsynsmyndigheden til undersøgelse, inden de iværksættes. Medlemsstaterne kan i stedet for denne ikke-obligatoriske undersøgelse fastsætte, at sådanne behandlinger skal godkendes ved lov eller af tilsynsmyndigheden.

De særlige risici, der her tænkes på, kan f.eks. have at gøre med arten af de oplysninger, der behandles, herunder dem, der er omhandlet i artikel 8, med behandlingens omfang, når den vedrører hele et lands befolkning, eller med behandlingens formål, som f.eks. kan være at udelukke de registrerede fra at udøve en rettighed, modtage en ydelse eller indgå en kontrakt ("blacklisting", behandling af oplysninger med henblik på at informere tredjemand om en persons kreditværdighed).

Artikel 18, stk. 4, indeholder desuden en præcisering, hvorved den frist, inden for hvilken tilsynsmyndigheden skal foretage en forudgående undersøgelse af en behandling, forkortes til fordel for den registeransvarlige.

Denne fremgangsmåde, som den er beskrevet i denne artikel, må dog ikke være til hinder for, at medlemsstaterne ud fra de erfaringer, de indhøster, tager initiativ til at lempe eller give dispensation fra anmeldelsespligten for nogle kategorier af behandlinger, således som artikel 19 giver mulighed for.

5. Endelig skal det for at afrunde billedet af disse bestemmelser præciseres, at behandlinger, der helt eller delvis udføres ved brug af edb, og som ikke kan komme i betragtning til lempelse af eller fritagelse for anmeldelsespligten i henhold til artikel 19, og som heller ikke falder ind under proceduren om forudgående undersøgelse, men som altså anmeldes til tilsynsmyndigheden i henhold til bestemmelserne i artikel 18, normalt kun underkastes efterfølgende tilsyn fra de kompetente myndigheders side, som det er tilfældet med de behandlinger, der er omhandlet i artikel 19. Tilsynsmyndigheden kontrollerer naturligvis, at den fulgte anmeldelsesprocedure er i overensstemmelse med den anmeldte behandlings art.

6. De fællesskabsprocedurer, der er fastsat i artikel 33 og 34, skulle efter Parlamentets mening (ændringsforslag nr. 39) gøre det muligt at gennemføre den harmonisering, der er nødvendig af hensyn til det indre markeds funktion, hvad angår artikel 18 og 19.

Artikel 19

Lempelse af og fritagelse for anmeldelsespligten

Artikel 19 svarer, i udbygget form, til Parlamentets ændringsforslag nr. 39 og tager sigte på at forenkle procedurerne for bestemte kategorier af behandlinger.

Det foreslås i artikel 19, stk. 1, at pligten til at træffe en sådan disposition skal påhvile medlemsstaterne, som desuden kan indrømme fritagelser for anmeldelsespligten.

For at bane vejen for en sammenhængende fælles politik i forhold til målsætningen om at beskytte personer foreslås det, at der indsættes et kriterium, der afgrænser, inden for hvilket område det kan komme på tale at indrømme lempelse af eller fritagelse for anmeldelsespligten. Kriteriet er, om der er tale om behandlinger, som ikke vil kunne krænke de registreredes rettigheder og friheder.

Erfaringen viser, at der foretages talrige behandlinger af personoplysninger af denne art i store og små offentlige og private organisationer, uden at dette nødvendigvis medfører en detaljeret eller generel publicering. Det kan være behandlinger, som på grund af deres art, indhold eller omfang ligger i meget faste juridiske rammer, eller enkle behandlinger, hvis lovlighed interesserede regelmæssigt kan kontrollere, eller om behandlinger, som på grund af deres art ikke kan krænke de registrerede, eller om behandlinger, som, selv om de er af følsom karakter, iværksættes under omstændigheder, som giver den fornødne garanti.

Det foreslås i artikel 19, stk. 1, at der under henvisning til ændringsforslag nr. 23 fra Parlamentet kan indrømmes lempelse af eller fritalgelse for anmeldelsespligten for behandlinger, hvis formål er at producere tekst, breve eller dokumenter, opfylde lovgivningsmæssige, regnskabsmæssige, skattemæssige eller samfundsmæssige forpligtelser eller konsultere offentligt tilgængelige dokumentationstjenester.

Medlemsstaterne bør med tiden i lyset af deres erfaringer og på baggrund af de særlige nationale forhold, hvorunder behandlinger udføres, eller nye behandlinger iværksættes, udvide mulighederne for lempelse af og endog fritagelse for anmeldelsespligten. Man kunne f.eks. forestille sig, at behandlinger vedrørende en forvaltnings eller en virksomheds lønsystem, visse behandlinger inden for videnskabelig forskning eller visse behandlinger i forbindelse med en læges journalførelse eventuelt kunne komme i betragtning hertil.

Artikel 19, stk. 2, følger ændringsforslag nr. 39 fra Parlamentet, hvorefter lempelser af anmeldelsespligten fra medlemsstaternes side skal ske med hjemmel i en retsakt. I ændringsforslagets ånd foreslås det dog at præcisere, at den uafhængige tilsynsmyndighed skal inddrages i udarbejdelsen af den foranstaltning, hvorved der sker en lempelse eller en fritagelse. Derudover foreslås det - så de registeransvarlige i fuld sikkerhed kan vurdere, om en behandling, som de påtænker at iværksætte i henhold til lempelsesforanstaltningen, er fuldt lovlige - at det i lempelsesforanstaltningen angives, hvilke kategorier af behandlinger den tager sigte på, og præciseres, hvilket formål behandlingerne har, hvilke oplysninger eller kategorier af oplysninger de vedrører, hvilke kategorier af registrerede de vedrører, hvilke tredjemænd eller kategorier af tredjemænd oplysningerne videregives til, hvor længe oplysningerne påtænkes opbevaret, samt eventuelt på hvilke betingelser behandlingerne iværksættes.

Artikel 19, stk. 3, følger ligeledes ændringsforslag nr. 39 fra Parlamentet, hvorefter det af klarhedshensyn understreges, at den registeransvarlige ved at nyde godt af lempelser af eller fritagelser for anmeldelsespligten ikke fritages for at opfylde nogen af de øvrige forpligtelser, der følger af direktivet.

Artikel 20

Manuelle behandlinger

Der åbnes mulighed for, at medlemsstaterne kan lade bestemmelserne i afdeling 8 finde anvendelse på manuelle registre, idet de dog skal sørge for at foretage de tilpasninger, der måtte være nødvendige.

Artikel 21

Register over anmeldte behandlinger

Artikel 21 svarer til artikel 7, stk. 1, i det oprindelige forslag, hvorefter tilsynsmyndigheden skal føre et register over anmeldte offentlige registre, som enhver skal kunne konsultere. Artikel 21 udvider dog denne bestemmelse i overensstemmelse med Parlamentets udtalelse (ændringsforslag nr. 37 og 39) til at omfatte alle anmeldte behandlinger, uanset hvilken sektor den registeransvarlige tilhører.

Adgangen til at konsultere registret kan dog begrænses - som Parlamentet har anmodet om - på de samme betingelser som dem, hvorefter de registreredes udøvelse af deres ret til aktindsigt med hensyn til oplysninger vedrørende dem selv ifølge artikel 14 kan begrænses.

I overensstemmelse med Parlamentets udtalelse (ændringsforslag nr. 39) angives det endvidere i artikel 21, hvad dette register mindst skal indeholde af oplysninger, nemlig oplysningerne i artikel 18, stk. 2, bortset fra oplysning om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at varetage sikkerheden i behandlingerne.

KAPITEL III

RETSMIDLER, ANSVAR OG SANKTIONER

Artikel 22

Retsmidler

Artikel 22 svarer til artikel 14, stk. 8, i det oprindelige forslag. Bestemmelsens rækkevidde er dog udvidet. Det foreslås nemlig, at de nationale lovgivninger skal give den registrerede ret til at indbringe krænkelser for domstolene, så han om nødvendigt ikke blot kan forsvare de supplerende rettigheder, der er anført i artikel 14 i det oprindelige forslag, men mere generelt alle de rettigheder, der tildeles ham ved direktivet.

Artikel 23

Ansvar

Ved stk. 1 i denne artikel - som i artikel 21, stk. 1, i det oprindelige forslag - forpligtes den registeransvarlige til at yde erstatning for enhver skade, som påføres en person som følge af en behandling eller en handling, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv.

Som Parlamentet ønskede det i sin udtalelse (ændringsforslag nr. 73), introduceres begrebet "ulovlig" behandling som en kilde til det ansvar, den registeransvarlige kan pådrage sig. Endvidere er begrebet "register" erstattet med begrebet "behandling". Denne omskrivning muliggør, at stk. 2 i denne artikel kan gengives i den form, Parlamentet har foreslået. Ved at benytte begrebet "behandling" omfatter det ændrede forslag, som Parlamentet har ønsket det, også selve registreringen af personoplysninger, som således kan blive en kilde til ansvarspådragelse.

Kommissionen bibeholder dog muligheden for, at medlemsstaterne kan fastsætte ansvarsfritagelse, hvis der er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger. Ordlyden er dog blevet tydeliggjort. Desuden har Parlamentets udtalelse foranlediget Kommissionen til at præcisere, at der kan opnås hel eller delvis ansvarsfritagelse.

Artikel 24

Behandling ved en registerfører

Denne artikel svarer til artikel 22 i det oprindelige forslag. Den tager sigte på at undgå, at en behandling, der udføres af en tredjemand på den registeransvarliges vegne, resulterer i en forringelse af beskyttelsen af den registrerede.

Begrebet "registerfører", som efter Parlamentets ønske er blevet tilføjet listen over definitioner, benyttes i artiklen. I stk. 2 understreges det, som Parlamentet har ønsket det, at registerføreren kun må handle inden for rammerne af den kontrakt, han har indgået med den registeransvarlige. Det foreslås at bibeholde den udtrykkelige henvisning til de forpligtelser, der følger af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af direktivet, og som ligeledes forpligter registerføreren.

Artikel 25

Sanktioner

De ændringer, der er foretaget i forslaget, tager sigte på at imødekomme Parlamentets ønsker (ændringsforslag nr. 77). Ved ændringerne fremhæves det, hvilke personer der vil kunne iværksættes sanktioner over for. Generelt er det enhver, som ikke overholder de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af direktivet, og navnlig - som Parlamentet understregede det i sin udtalelse - offentligretlige myndigheder og organisationer.

KAPITEL IV

VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER TIL TREDJELANDE

Artikel 26

Principper

I denne artikel, som svarer til artikel 25 i det oprindelige forslag, fremsættes princippet om, at videregivelse af personoplysninger fra en medlemsstat til et tredjeland kun må finde sted, hvis det pågældende tredjeland sikrer et passende beskyttelsesniveau. Hvis denne bestemmelse ikke fandtes, er det klart, at der ville være risiko for, at Fællesskabets indsats for at sikre personer et højt beskyttelsesniveau ville blive undermineret ved videregivelse af oplysninger til tredjelande, der ikke garanterer en tilstrækkelig beskyttelse. Endvidere forudsætter en fri udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, som søges indført med dette direktivforslag, at der vedtages fælles regler med hensyn til videregivelse af oplysninger til tredjelande.

Kontakter med de berørte erhvervskredse har vist, at det er nødvendigt at fastsætte undtagelser fra ovennævnte princip i visse tilfælde. Derfor, og i lyset af Parlamentets udtalelse, har Kommissionen måttet revidere det oprindelige forslag. Heri foreslås det, at forbuddet mod at videregive oplysninger til tredjelande, der ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, ledsages af undtagelser, der er forenelige med beskyttelsen af fysiske personer. Ifølge det ændrede forslag kan der ske videregivelse til et tredjeland, der ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, hvis den registrerede har meddelt sit samtykke til en sådan videregivelse inden for rammerne af forbindelser, der går forud for indgåelsen af en kontrakt, eller hvis videregivelsen er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt mellem den registrerede og den registeransvarlige. I så fald underrettes den registrerede om videregivelsen eller muligheden for videregivelse til et eller flere tredjelande, der ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau. Den registrerede har derpå mulighed for at afgøre, om han ønsker at løbe den risiko, der er forbundet med videregivelsen, eller ej.

Disse undtagelser forekommer særligt nyttige for videregivelse af oplysninger, der har forbindelse med transaktioner, der foretages af banker eller andre kreditinstitutter. Derudover kan en videregivelse til et tredjeland, der ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, være berettiget, hvis den er nødvendig af hensyn til beskyttelsen af en vigtig samfundsinteresse eller den registreredes vitale interesser. Disse undtagelser tager sigte på at muliggøre internationalt samarbejde (f.eks. om bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller i forbindelse med tilsynet med finansieringsinstitutter) eller videregivelse af medicinske oplysninger i tilfælde, hvor den registrerede ikke kan tilkendegive sin vilje.

I stk. 2 fastsættes det, hvilke elementer der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om beskyttelsesniveauet er passende. De omfatter samtlige de forhold, der har indflydelse på en videregivelse eller en type videregivelse, f.eks. oplysningernes art, behandlingens formål, det pågældende lands lovbestemmelser. Med henblik herpå bør der anstilles en undersøgelse af, hvilke generelle og sektorbaserede lovbestemmelser der findes, hvorledes de anvendes i praksis, og hvilke regler for god forretningsskik, der gælder i erhvervslivet i det pågældende land. Efter Parlamentets ønske (især ændringsforslag nr. 79) understreges det i det nye stk. 2, at vurderingen af, om beskyttelsesniveauet er passende, sker i forhold til en videregivelse eller en type videregivelse af oplysninger.

Stk. 3, som svarer til stk. 2 i artikel 24 i det oprindelige forslag, er blevet ændret efter Parlamentets udtalelse (ændringsforslag nr. 79) og understreger, at det er medlemsstaterne, der vurderer, om beskyttelsesniveauet er passende, og som i givet fald træffer beslutning om at forebyde videregivelse. I tilfælde af et sådant forbud underretter de Kommissionen.

Som Parlamentet har ønsket det i sin udtalelse (ændringsforslag nr. 80), fastsættes det i det ændrede forslag, nemlig i stk. 4 i denne artikel, der svarer til det gamle stk. 3, at Kommissionen, inden den indleder forhandlinger med et tredjeland, skal forelægge spørgsmålet for den gruppe vedrørende beskyttelse, der er omhandlet i artikel 32, til udtalelse.

Artikel 27

Særforanstaltninger

Artikel 27 viderefører den tanke, der blev fremsat i artikel 25 i det oprindelige forslag, med visse ændringer. Ifølge den nye ordlyd kan medlemsstaterne give tilladelse til en videregivelse eller en type videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, der ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, hvis den registeransvarlige fremlægger tilstrækkelige beviser, der garanterer den registrerede en effektiv udøvelse af hans rettigheder, og hvis de øvrige medlemsstater eller Kommissionen ikke modsætter sig den påtænkte videregivelse efter en procedure, der er fastsat i artiklen. Hvis der fremsættes indsigelse, kan Kommissionen træffe passende foranstaltninger, bl.a. beslutte at forbyde videregivelsen, opstille yderligere betingelser for videregivelsen eller indlede forhandlinger med den registeransvarlige, for hvem videregivelsen udføres, med det sigte at finde en løsning for hele Fællesskabet.

KAPITEL V

ETISKE REGLER

De etiske regler, hvis betegnelse, som generelt benyttes inden for andre områder, er blevet bibeholdt i det ændrede forslag, blev behandlet i artikel 20 i det oprindelige forslag. Bestemmelsen tog sigte på at tilskynde til, at der udarbejdes etiske regler på EF-plan. Det ændrede forslag indeholder to artikler, hvoraf den ene behandler de nationale regler og den anden EF-reglerne.

Artikel 28

Nationale regler

De erfaringer, en række medlemsstater har gjort på dette område, har foranlediget Kommissionen til at indsætte en bestemmelse i det ændrede forslag, hvori der tilskyndes til, at der udarbejdes etiske regler på nationalt plan. Sådanne regler kan være medvirkende til at sikre, at den gældende lovgivning vinder bred accept, fordi de berørte erhvervskredse selv deltager direkte i udarbejdelsen af lovgivningen. Samtidig kan de gøre det muligt at undgå en for detaljeret lovgivning, når de løsninger, lovgivningen indeholder, forekommer tilfredsstillende.

De etiske regler, der findes, er meget forskelligartede med hensyn til deres indhold, hvilken branche der har udarbejdet dem osv. De har dog alle følgende fælles kendetegn:

- det er, som allerede anført, erhvervslivet selv, der tager initiativ til at udarbejde sådanne regler, uanset hvilke tilskyndelser hertil det måtte have fået fra de offentlige myndigheder;

- sigtet med reglerne er alene at gennemføre og eksplicitere gældende lovgivning uden at foretage ændringer i denne;

- de har ikke bindende virkning for tredjemand eller domstolene, som fortsat kan gøre den lovgivning, som det påhviler dem at håndhæve, gældende.

Naturligvis kan det forekomme - som flere medlemsstaters lovgivning viser det - at de offentlige myndigheder og ikke mindst lovgiverne tager de etiske regler, erhvervslivet selv har udarbejdet, til sig for at give dem bindende lovkraft.

For at give de etiske regler en vis autoritet uden dog at ændre deres grundlæggende kendetegn foreslår Kommissionen under henvisning til Parlamentets udtalelse om EF-reglerne (ændringsforslag nr. 72), at etiske regler, der udarbejdes, skal forelægges for den nationale tilsynsmyndighed til udtalelse.

Det foreslås derfor, at tilsynsmyndigheden skal have til opgave at kontrollere, om de etiske regler er velbegrundede, om de erhvervsorganisationer, der har udarbejdet dem, er repræsentative, at sikre, at de etiske regler offentliggøres, og at indhente bemærkninger fra de registrerede eller deres repræsentanter samt at udarbejde en udtalelse, der offentliggøres sammen med de etiske regler.

Artikel 29

EF-regler

Det ændrede forslag har hentet inspiration fra Parlamentets udtalelse (ændringsforslag nr. 72) og bestemmelserne i artikel 29, og det præciseres, at de beføjelser, der tildeles tilsynsmyndigheden med hensyn til de nationale etiske regler, for EF-reglernes vedkommende tildeles gruppen vedrørende beskyttelse. For at informere offentligheden påhviler det Kommissionen at træffe beslutning om at offentliggøre de etiske regler, der gælder på EF-plan, samt gruppens udtalelse i EFT.

KAPITEL VI

TILSYNSMYNDIGHED OG GRUPPE TIL BESKYTTELSE AF PERSONER I FORBINDELSE MED BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 30

Tilsynsmyndighed

Ved denne artikel, som svarer til artikel 26 i det oprindelige forslag, oprettes en tilsynsmyndighed, hvis væsentligste kendetegn er, at den er uafhængig.

Kommissionen har i sit ændringsforslag accepteret Parlamentets ændringsforslag (ændringsforslag nr. 84, 85, 86 og 87).

a) Udpegning af tilsynsmyndigheden: Det præciseres i stk. 1, at medlemsstaterne kan udpege mere end én uafhængig tilsynsmyndighed. Denne præcisering synes at være absolut nødvendig for de medlemsstater, der har føderal struktur, navnlig Tyskland.

b) Tilsynsmyndighedens beføjelser: Ud over de beføjelser, der tildeles tilsynsmyndigheden i kraft af de bestemmelser, der er beskrevet ovenfor, ikke mindst i forbindelse med anmeldelsesproceduren, foreslås det at tildele tilsynsmyndigheden undersøgelses- og interventionsbeføjelser i forhold til den registeransvarlige under de retslige myndigheders kontrol.

Undersøgelsesbeføjelserne tager sigte på at give tilsynsmyndigheden mulighed for at indsamle de oplysninger, den har behov for i forbindelse med udførelsen af dens opgaver, hos den registeransvarlige. Beføjelserne omfatter navnlig adgang til oplysninger, der gøres til genstand for behandling. Det siger sig selv, at disse beføjelser for at respektere rettighederne hos de personer, som tilsynsmyndigheden underkaster kontrol, skal udøves under iagttagelse af streng fortrolighed med de pågældende oplysninger i henhold til national lovgivning. En bestemmelse herom er indsat som stk. 6.

For at tilsynsmyndigheden kan udføre sine opgaver, forekommer det afgørende, at den ligeledes råder over effektive interventionsbeføjelser af den art, Parlamentet opregner i sin udtalelse, og som er anført i det ændrede forslag, nemlig beføjelse til at beordre oplysninger blokeret eller slettet eller til at beordre en behandling forbudt. Derimod forekommer det ikke nødvendigt i direktivforslaget at udtale sig om disse foranstaltningers juridiske karakter. Parlamentet betegnede dem som sanktioner i sin udtalelse.

Endelig foreslås det, at tilsynsmyndigheden skal have beføjelse til at indbringe overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af direktivet, for domstolene. Denne beføjelse er generelt anerkendt i de nuværende nationale lovgivninger. Den er en logisk følge af dels undersøgelsesbeføjelsen, idet det ville være unormalt, hvis en myndighed, som det påhviler at beskytte personer, ikke indbringer en konstateret krænkelse af beskyttelsen af personer for en retslig myndighed, og dels den ret, der tilkommer enhver til at indgive klager til tilsynsmyndigheden. Følgen af en sådan klage kan jo være, at sagen må forelægges for en retslig myndighed.

c) Forelæggelse af årlig rapport: Det er meget vigtigt, at tilsynsmyndigheden med jævne mellemrum udsender en rapport om sin virksomhed, hvori den primært henleder opmærksomheden på de problemer, den er stødt på i forbindelse med gennemførelsen af lovbestemmelser, og fremlægger retningslinjerne for dens fremtidige virke.

Artikel 31

Gruppe til Beskyttelse af Personer i Forbindelse med Behandling af Personoplysninger

Ved denne artikel, som svarer til artikel 27 i det oprindelige forslag, nedsættes et udvalg af rådgivende karakter.

a) Gruppens navn

Det foreslås, at gruppens navn følger ordlyden af artikel 1, stk. 1.

b) Gruppens sammensætning og formandskab

De ændringer, Parlamentet har ønsket (ændringsforslag nr. 88 og 128), vedrører navnlig gruppens sammensætning og formandskab. For at garantere gruppen den uafhængighed, som Kommissionen understregede behovet for i begrundelsen til det oprindelige forslag, kan Kommissionen acceptere de løsninger vedrørende gruppens formandskab, der foreslås i Parlamentets udtalelse, men ikke løsningerne vedrørende dens sammensætning.

- Gruppens formandskab: Kommissionen foreslår, at gruppen vælger sin egen formand for to år ad gangen, med mulighed for forlængelse. Dette tidsrum skulle være langt nok til at sikre en vis kontinuitet i gruppens arbejde.

- Gruppens sammensætning: Kommissionen fastholder sit oprindelige forslag, hvorefter gruppens sammensætning begrænses til repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i de foregående bestemmelser. Hvis nogle medlemsstater benytter sig af muligheden for at udpege mere end én tilsynsmyndighed, foreslås det ud fra et hensyn til, hvad der forekommer ret og rimeligt, at tilsynsmyndighederne fra de pågældende medlemsstater sikres repræsentation i gruppen via en fælles repræsentation. Hvis denne bestemmelse ikke fandtes, kunne muligheden for at udpege mere end én tilsynsmyndighed som fastsat i de foregående artikler føre til en skæv repræsentation i gruppen.

Kommissionen anmoder om at blive repræsenteret i gruppen og ønsker, at dens tjenestegrene varetager gruppens sekretariatarbejde.

Artikel 32

Gruppens opgaver

I denne artikel fastlægges gruppens opgaver. Det foreslås at bibeholde gruppens rådgivende karakter, som det var tilfældet i det oprindelige forslag. Gruppen skal rådgive Kommissionen, bl.a. som led i udøvelsen af dennes gennemførelsesbeføjelser og fremlæggelsen af nye forslag. Den skal medvirke til at sikre, at de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af direktivet, finder ensartet anvendelse, og til at udarbejde en fælles politik med hensyn til tværnational informationsudveksling med tredjelande. Kommissionen forelægger enhver foranstaltning, som den påtænker at iværksætte inden for disse områder, for gruppen til udtalelse.

Gruppen skal udføre sine opgaver i form af udarbejdelse af udtalelser og henstillinger, der forelægges for Kommissionen og eventuelt for det rådgivende udvalg. På dette punkt tager det ændrede forslag i nogen grad hensyn til Parlamentets udtalelse (ændringsforslag nr. 90, 91 og 92).

Kommissionen underretter gruppen om, hvorledes den har taget højde for dens udtalelse, ved at offentliggøre rapporter, som forelægges for Parlamentet. Gruppen udarbejder en årlig rapport om situationen vedrørende beskyttelsen af personer i EF og tredjelande. Rapporten, som forelægges for Kommissionen og Parlamentet, offentliggøres.

Kommissionen deler Parlamentets ønske (ændringsforslag nr. 89) om, at gruppens sekretariat tildeles tilstrækkelige midler til at varetage de opgaver, der vil blive tildelt den ved direktivet. Kommissionen vil, bl.a. i forbindelse med budgetproceduren, sørge for, at gruppen får disse midler stillet til rådighed. Det forekommer dog ikke hensigtsmæssigt at indsætte en bestemmelse herom i det ændrede forslag.

KAPITEL VII

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 33 og 34

Udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne og rådgivende udvalg

Kommissionen fastholder sit oprindelige forslag. Det er nødvendigt at råde over tekniske midler til at bringe direktivet i anvendelse, fordi området behandling af personoplysninger er så vidtspændende og teknisk kompliceret.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 35, 36 og 37

Det ændrede forslag indeholder i artikel 35, stk. 2, en overgangsforanstaltning, hvorved - som Parlamentet har foreslået det i kommentaren til anmeldelsesproceduren i sin udtalelse (ændringsforslag nr. 37) - de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af direktivet for så vidt angår behandlinger, der iværksættes, inden bestemmelserne får gyldighed, skal træde i kraft gradvis. En frist på tre år anses for passende.

Som Parlamentet har ønsket det (ændringsforslag nr. 95), foreslås det i artikel 36, at den periodiske rapport om direktivets anvendelse, som skal forelægges for Kommissionen, Parlamentet og Rådet, offentliggøres.

FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV OM BESKYTTELSE AF PERSONER I FORBINDELSE MED BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

ÆNDRET FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV OM BESKYTTELSE AF FYSISKE PERSONER I FORBINDELSE MED BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER OG OM FRI UDVEKSLING AF SÅDANNE OPLYSNINGER

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EFT nr. C 277 af 5.11.1990, s. 3, og EFT nr. C
(2) EFT nr. C ... og EFT nr. C ...
(3) EFT nr. C 159 af 17.6.1991, s. 38.

(1) Fællesskabets målsætninger, som disse er nedfældet i Traktaten, ændret ved Den Europæiske Fælles Akt, er at gennemføre en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, at skabe snævrere forbindelser mellem de stater, som det forener, gennem fælles handling at sikre økonomiske og sociale fremskridt ved at fjerne de skranker, der deler Europa, stadig at forbedre dets folks levevilkår, at bevare og styrke freden og friheden samt at fremme demokratiet på grundlag af de ved medlemsstaternes forfatninger og love og ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder anerkendte grundlæggende rettigheder;

(1) Fællesskabets målsætninger, som disse er nedfældet i Traktaten og ændret ved Den Europæiske Fælles Akt, er at gennemføre en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, at skabe snævrere forbindelser mellem de stater, som det forener, gennem fælles handling at sikre økonomiske og sociale fremskridt ved at fjerne de skranker, der deler Europa, stadig at forbedre dets folks levevilkår, at bevare og styrke freden og friheden samt at fremme demokratiet på grundlag af de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i medlemsstaternes forfatninger og love i den europæiske konvention til beskyttelse af menneske-rettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;

(2) databehandlingssystemer er til for menneskets skyld; de skal respektere fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, herunder retten til privatlivets fred, og bidrage til at sikre økonomiske og sociale fremskridt og til at fremme samhandelen og det enkelte individs velfærd;

(2) det indre markeds oprettelse og funktion, som i henhold til Traktatens artikel 8 A indebærer fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital, forudsætter ikke blot, at personoplysninger skal kunne cirkulere frit, uanset i hvilken medlemsstat de gøres til genstand for behandling, eller fra hvilken medlemsstat de anmodes udleveret, men også, at de grundlæggende rettigheder skal beskyttes i betragtning af den stadigt hyppigere behandling af personoplysninger inden for de forskellige økonomiske og samfundsmæssige aktivitetsområder i Fællesskabet;

(3) det indre markeds oprettelse og funktion, som i henhold til Traktatens artikel 8 A indebærer fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital, forudsætter ikke blot, at personoplysninger kan cirkulere frit fra én medlemsstat til en anden, men også, at personers grundlæggende rettigheder beskyttes;

(4) personoplysninger behandles stadigt hyppigere inden for de forskellige områder af det økonomiske liv og samfundslivet i Fællesskabet; fremskridtet på det informationsteknologiske område gør det betydeligt nemmere at behandle og udveksle sådanne oplysninger;

(3) det indre marked indebærer et område uden indre grænser; dette medfører, at det i kraft af anvendelsen af fællesskabsretten stadigt hyppigere pålægges de forskellige medlemsstaters administrative myndigheder at samarbejde og indbyrdes udveksle personoplysninger for at varetage deres opgaver eller udføre hverv på vegne af en anden medlemsstats administrative myndighed;

(4) udbygningen af det teknisk-videnskabelige samarbejde og den koordinerede etablering af nye telekommunikationsnet i Fællesskabet nødvendiggør og letter personoplysningers frie bevægelighed på tværs af landegrænserne;

(5) den økonomiske og sociale integration, der er en følge af det indre markeds oprettelse og funktion efter Traktatens artikel 8 A, vil uvægerligt medføre en kraftig vækst i strømmen af personoplysninger på tværs af landegrænserne mellem alle aktørerne i det økonomiske liv og samfundslivet i medlemsstaterne, uanset om disse aktører tilhører den private sektor eller den offentlige sektor; udvekslingen af personoplysninger mellem virksomhederne i de forskellige medlemsstater vil blive udbygget; de nationale forvaltninger i de forskellige medlemsstater vil som led i gennemførelsen af fællesskabsretten skulle samarbejde og indbyrdes udveksle personoplysninger for at kunne varetage deres opgaver og udføre hverv på vegne af en anden medlemsstats forvaltning inden for det område uden indre grænser, som det indre marked indebærer;

(6) udbygningen af det teknisk-videnskabelige samarbejde og den koordinerede etablering af nye telekommunikationsnet i Fællesskabet gør det endvidere nødvendigt og nemmere at udveksle personoplysninger på tværs af landegrænserne;

(5) forskellen i den beskyttelse af privatlivets fred, medlemsstaterne yder i forbindelse med behandlingen af personoplysninger, kan hindre transmission af oplysninger af denne art fra en medlemsstats område til en anden medlemsstats område; denne forskel kan derved udgøre en hindring for udøvelsen af en række økonomiske aktiviteter på fællesskabsplan, virke konkurrencefordrejende og hindre de nationale administrationer i at udføre opgaver, der falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde; denne forskel i beskyttelsesniveauet hidrører fra forskellene i de nationale love og administrative bestemmelser;

(6) for at fjerne hindringerne for personoplysningers frie udveksling må beskyttelsen af privatlivets fred i forbindelse med behandlingen af sådanne oplysninger være ensartet i alle medlemsstater; med henblik herpå er det nødvendigt at tilvejebringe en indbyrdes tilnærmelse af de gældende lovbestemmelser på området;

(7) forskellen i den beskyttelse af personers rettigheder og friheder, og navnlig retten til privatlivets fred, medlemsstaterne yder i forbindelse med behandling af personoplysninger, kan forhindre, at oplysninger af denne art videregives fra én medlemsstats område til en anden medlemsstats område; denne forskel kan derved udgøre en hindring for udøvelsen af en række økonomiske aktiviteter på fællesskabsplan, virke konkurrencefordrejende og hindre de nationale forvaltninger i at udføre opgaver, der falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde; denne forskel i beskyttelsesniveauet hidrører fra forskellene i de nationale love og administrative bestemmelser;

(8) for at fjerne hindringerne for udveksling af personoplysninger må beskyttelsen af personers rettigheder og friheder i forbindelse med behandling af sådanne oplysninger være ensartet i alle medlemsstater; denne målsætning, som er af grundlæggende betydning for det indre marked, kan ikke realiseres alene gennem foranstaltninger truffet af medlemsstaterne, navnlig ikke på grund af de omfattende

forskelle, der på nuværende tidspunkt findes mellem gældende national lovgivning på området, og på grund af nødvendigheden af at samordne medlemsstaternes lovgivning, så udveksling af personoplysninger på tværs af landegrænserne underlægges et samlet regelsæt, der er i overensstemmelse med målsætningen for det indre marked, som denne er fastsat i artikel 8 A i Traktaten; det er derfor nødvendigt, at Fællesskabet tager skridt til at gennemføre en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne;

(7) sigtet med de nationale love om behandling af personoplysninger er at sikre respekt for de grundlæggende rettigheder, navnlig den ved artikel 8 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og ved fællesskabsrettens generelle principper anerkendte ret til privatlivets fred; af denne grund må en indbyrdes tilnærmelse af disse lovbestemmelser ikke medføre en forringelse af den beskyttelse, de yder, men skal tværtimod have til sigte at garantere et højt beskyttelsesniveau overalt i Fællesskabet;

(9) sigtet med lovgivningen i medlemsstaterne om behandling af personoplysninger er at sikre respekt for de grundlæggende rettigheder og friheder, navnlig den ved artikel 8 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og ved fællesskabsrettens generelle principper anerkendte ret til privatlivets fred; af denne grund må en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningen ikke medføre en forringelse af den beskyttelse, de yder, men skal tværtimod have til formål at garantere et højt beskyttelsesniveau overalt i Fællesskabet;

(22) principperne i dette direktiv er en konkretisering og videreudbygning af principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af persondata;

(10) principperne om beskyttelse af personers rettigheder og friheder, og navnlig retten til privatlivets fred, i dette direktiv er en konkretisering og uddybning af principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af persondata;

(9) principperne for beskyttelse finder anvendelse på alle registre, hvor den registeransvarliges aktiviteter falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde; offentlige register, som ikke falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde, skal være underlagt de samme principper for beskyttelse, som disse er nedfældet i medlemsstaternes lovgivning, og som det fastsættes i resolutionen vedtaget af repræsentanterne for regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, forsamlet i Rådet, den ....; undtaget herfra er dog registre, der udelukkende henhører under en fysisk persons udøvelse af retten til privatlivets fred, som f.eks. private adressekartoteker;

(11) principperne om beskyttelse finder anvendelse på enhver behandling af personoplysninger, hvor den registeransvarliges aktiviteter falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde; behandlinger, der udføres af en medlemsstats forvaltninger, organisationer og enheder med henblik på udøvelse af aktiviteter, som ikke falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde, bør være underlagt de samme beskyttelsesprincipper, som disse er nedfældet i medlemsstaternes lovgivning, og som det fastsættes i resolutionen vedtaget af repræsentanterne for regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, forsamlet i Rådet, den ....; undtaget herfra er behandlinger, der foretages af en fysisk person til rent private formål, f.eks. med henblik på at føre korrespondance og adressekartoteker;

(10) enhver behandling af personoplysninger i Fællesskabet skal overholde lovgivningen i den medlemsstat, hvor registret befinder sig for derved at sikre, at ingen person kan unddrages den beskyttelse, der skal garanteres ham ved dette direktiv; med henblik herpå betragtes hver enkelt del af et register, der er placeret i flere forskellige medlemsstater, som et selvstændigt register, og placering af en del af et register i et tredjeland må ikke medføre bortfald af beskyttelsen;

(12) for at undgå, at en person unddrages den beskyttelse, der garanteres ham ved dette direktiv, skal enhver behandling af personoplysninger i Fællesskabet overholde lovgivningen i en af medlemsstaterne; med henblik herpå bør enhver behandling, der udføres af en person, der er etableret i en given medlemsstat, underkastes denne medlemsstats lovgivning; den omstændighed, at den registeransvarlige er etableret i et tredjeland, må ikke hindre personer i at nyde den beskyttelse, der fastsættes ved dette direktiv; den udførte behandling bør i så fald underkastes lovgivningen i den medlemsstat, hvor de hjælpemidler, der benyttes til behandlingen, befinder sig, og der bør stilles garanti for, at de rettigheder og forpligtelser, der følger af dette direktiv, overholdes fuldt ud;

(12) i den nationale lovgivning kan der på de i direktivet fastlagte betingelser fastsættes nærmere regler for behandlingens legitimitet; denne mulighed må dog ikke benyttes som begrundelse for, at en anden medlemsstat end den stat, hvori registret befinder sig, foretager kontrol, idet sidstnævnte stats pligt til i henhold til dette direktiv at beskytte privatlivets fred i forbindelse med behandlingen af personoplysninger er tilstrækkelig i forhold til fællesskabsretten til at sikre fri udveksling af oplysninger;

(13) medlemsstaterne kan fastsætte nærmere bestemmelser i deres lovgivning eller i de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, om, på hvilke generelle betingelser en behandling er lovlig; sådanne nærmere bestemmelser kan dog ikke tjene som grundlag for kontrol fra en anden medlemsstat end den, hvori den registeransvarlige er bosiddende, idet sidstnævnte medlemsstats forpligtelse i henhold til dette direktiv til at sikre beskyttelse af personers rettigheder og friheder i forbindelse med behandling af personoplysninger er tilstrækkelig i forhold til fællesskabsretten til at sikre fri udveksling af oplysningerne;

(14) principperne om beskyttelse afspejlers dels i de forskellige forpligtelser, der påhviler de personer, offentlige myndigheder, virksomheder eller organer, der iværksætter en behandling, bl.a. i form af oplysningernes pålidelighed, den tekniske sikkerhed, anmeldelse til

tilsynsmyndigheden og grundlaget for behandlingen, som kan være et samtykke fra den registreredes side, og dels i de rettigheder, der tildeles de personer, hvis personoplysninger gøres til genstand for behandling, bl.a. i form af retten til at blive underrettet om en behandling, til indsigt, til at kræve oplysninger berigtiget og endog til at gøre indsigelse mod en behandling;

(15) enhver behandling af personoplysninger bør udføres loyalt og lovligt i forhold til de registrerede; oplysninger, der behandles, bør være relevante og nødvendige i forhold til behandlingsformålet, og behandlingsformålet bør være udtrykkeligt angivet og legitimt;

(11) enhver behandling af personoplysninger skal være legitim; denne legitimitet kan bero på den registrerede persons samtykke eller på fællesskabsretten eller på nationale love;

(16) for at være lovlig skal en behandling af personoplysninger bero på den registreredes samtykke eller på indgåelsen eller opfyldelsen af en kontrakt, der har bindende virkning for den registrerede, eller på fællesskabsretten eller på national lovgivning, almene interesser eller særlige interesser, når den registrerede ikke har legitime grunde til at gøre indsigelse herimod; med særligt henblik på at tilgodese de involverede interesser ligeligt

og garantere en effektiv konkurrence kan medlemsstaterne fastsætte nærmere bestemmelser om, på hvilke betingelser videregivelse af personoplysninger kan finde sted i salgs- og reklameøjemed eller i andet promotionsøjemed hidrørende fra en velgørende forening eller andre foreninger, navnlig af politisk karakter, under overholdelse af bestemmelser, som har til formål at give den registrerede mulighed for uden begrundelse og udgifter at gøre indsigelse mod, at sådanne oplysninger videregives;

(16) for at oplysninger kan gøres til genstand for behandling, skal de opfylde visse krav; behandling af oplysninger, som ifølge selve deres art kan krænke retten til privatlivets fred, er forbudt uden den registrerede persons udtrykkelige samtykke; dog kan der til varetagelse af afgørende hensyn til samfundsmæssige interesser, navnlig for lægestandens vedkommende, fraviges herfra ved en lov, hvori der fastsættes præcise og strenge betingelser for og indskrænkninger i behandlingen af oplysninger af denne art;

(17) oplysninger, som ifølge selve deres art kan krænke de grundlæggende rettigheder eller retten til privatlivets fred, må ikke gøres til genstand for behandling uden den registreredes skriftlige samtykke; der bør gives tilladelse til at behandle sådanne oplysninger, hvis behandlingen udføres af foreninger, hvis formål er at fremme udøvelsen af disse rettigheder; endvidere kan der til varetagelse af hensyn til samfundsmæssige afgørende interesser, navnlig for lægestandens vedkommende fraviges herfra ved

en lovbestemmelse eller en tilladelse fra tilsynsmyndigheden, hvori der fastsættes passende begrænsninger i og garantier i forbindelse med behandlingen af oplysninger af denne art;

(18) på medieområdet kan medlemsstaterne indrømme undtagelser fra bestemmelserne i dette direktiv i det omfang, disse tager sigte på at forene retten til privatlivets fred med informationsfriheden og retten til at modtage og give meddelelser som garanteret ved bl.a. artikel 10 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;

(18) der bør indrømmes undtagelser fra bestemmelserne i dette direktiv for behandling af personoplysninger i journalistisk øjemed, for så vidt disse er nødvendige for at forene den registreredes grundlæggende rettigheder med ytringsfriheden og navnlig retten til at modtage og give oplysninger som garanteret ved bl.a. artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;

(14) for at en registreret persons samtykke kan betragtes som gyldigt, og når en registreret person anmodes om at afgive oplysninger om sig selv, skal den pågældende gives reel og fuld oplysning;

(19) en loyal behandling af oplysninger forudsætter, at de registrerede kan få oplysning om en behandlings eksistens og gives reel og fuld oplysning, når der indsamles oplysninger hos dem, dog senest ved første videregivelse af oplysninger vedrørende dem selv til tredjemand, hvis der ikke er givet oplysning ved indsamlingen;

15) en registreret person skal kunne udøve sin ret til aktindsigt for at forvisse sig om legitimiteten af behandlingen af oplysninger om ham selv og disses pålidelighed;

(20) enhver skal have ret til indsigt, når der er tale om oplysninger vedrørende ham selv, der gøres til genstand for behandling, for at forvisse sig om oplysningernes nøjagtighed og behandlingens lovlighed; enhver skal som følge heraf have ret til af legitime grunde at gøre indsigelse mod en behandling af oplysninger;

(17) for at forhindre enhver form for uberettiget behandling må der af hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred i forbindelse med behandlingen af personoplysninger træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger, såvel med hensyn til behandlingens form som med hensyn til den teknologi, der benyttes;

(21) beskyttelsen af de registreredes rettigheder og friheder i forbindelse med behandling af personoplysninger kræver, at der træffes passende tekniske foranstaltninger såvel med hensyn til teknologiens udformning som med hensyn til iværksættelsen af en behandling for navnlig at varetage sikkerheden og derved forhindre enhver form for ubeføjet behandling;

(13) de anmeldelsesprocedurer, der gælder for offentlige og private registre, og den oplysningspligt ved første videregivelse, der gælder for private registre, har til formål at tilvejebringe den gennemsigtighed, der er absolut nødvendig for sikre en registreret person adgang til oplysninger om ham selv;

(22) anmeldelsesprocedurerne har til formål at gøre en behandlings formål samt dens vigtigste karakteristika offentligt kendt med henblik på kontrol af behandlingen i forhold til de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv; for at undgå overflødige administrative formaliteter bør der af medlemsstaterne fastsættes fritagelser for og lempelser af anmeldelsespligten

for behandlinger, der ikke krænker de registreredes rettigheder og friheder, og som er i overensstemmelse med en retsakt udstedt af en medlemsstat, der fastsætter begrænsningerne herfor;

(23) efterfølgende kontrol fra myndighedernes side skal generelt betragtes som tilstrækkelig; medlemsstaterne skal dog fastsætte bestemmelser om, at tilsynsmyndigheden kan foretage en undersøgelse forud for iværksættelsen af behandlinger, der på grund af deres art, omfang eller formål indebærer særlig risiko for at krænke de registreredes rettigheder og friheder, f.eks. risiko for, at den registrerede udelukkes fra at udøve en ret, modtage en ydelse eller opnå en kontrakt; medlemsstaterne kan erstatte denne forudgående undersøgelse med en lov eller en afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden, der giver tilladelse til behandlingen og fastsætter passende garantier;

(20) ved overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv betragtes den registeransvarlige i en erstatningssag som ansvarlig; der fastsættes passende straffebestemmelser for at sikre en effektiv beskyttelse;

(24) i tilfælde af, at den registeransvarlige krænker de registreredes rettigheder, skal der i medlemsstaternes lovgivning gives adgang til at indbringe sagen for domstolene; personer, som lider skade som følge af en ulovlig be

handling, skal have ret til erstatning fra den registeransvarlige, som kun kan fritages for sit ansvar, hvis han beviser, at han har truffet passende sikkerhedsforanstaltninger; der skal fastsættes sanktioner for enhver, uanset om det drejer sig om en privatretlig eller en offentligretlig person, som ikke overholder de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv;

(21) det er ligeledes nødvendigt, at der kan videregives personoplysninger til et tredjeland, der sikrer et passende beskyttelsesniveau; er beskyttelsesniveauet i et tredjeland utilstrækkeligt, skal der i henhold til dette direktiv indledes en forhandlingsprocedure med det pågældende land;

(25) strømmen af personoplysninger på tværs af landegrænserne er nødvendig af hensyn til udbygningen af den internationale samhandel; den beskyttelse af personer i Fællesskabet, der garanteres ved dette direktiv, er ikke til hinder for, at der videregives personoplysninger til tredjelande, der sikrer et passende beskyttelsesniveau; vurderingen af, om beskyttelsesniveauet i et tredjeland er passende, bør ske på grundlag af en vurdering af samtlige omstændigheder i forbindelse med en videregivelse eller en type videregivelse af oplysninger;

(26) hvis et tredjeland derimod ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, bør videregivelse af personoplysninger til det pågældende land forbydes; der bør dog fastsættes undtagelser fra dette forbud, der skal gælde under bestemte omstændigheder, hvor den registrerede har meddelt sit samtykke eller er blevet underrettet, eller hvor beskyttelsen af samfundsinteresser kræver det; der kan træffes særlige foranstaltninger til at afhjælpe det utilstrækkelige beskyttelsesniveau i et tredjeland, hvis den registeransvarlige stiller passende garantier; endvidere bør der fastsættes bestemmelser om forhandlingsprocedurer mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande;

(27) medlemsstaterne kan ligeledes fastsætte bestemmelser om, at der kan gøres brug af nationale adfærdskodekser, der udarbejdes af de berørte erhvervskredse og forelægges tilsynsmyndigheden til udtalelse, med henblik på at tilpasse de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, til de særlige former for behandlinger, der udføres i bestemte sektorer;

(19) medlemsstaterne bør opfordre de berørte erhvervskredse til at udarbejde en europæisk adfærdskodeks for visse nærmere bestemte sektorer; Kommissionen vil støtte et sådant initiativ og vil tage hensyn til en sådan kodeks ved vurderingen af, om der bør træffes nye specifikke foranstaltninger for visse sektorer;

(23) det forhold, at hver medlemsstat skal råde over en uafhængig tilsynsmyndighed, har afgørende betydning for beskyttelsen af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger; på fællesskabsplan bør der nedsættes en gruppe til beskyttelse af personoplysninger bestående af repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder, der skal være fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sine funktioner; som følge af dens specifikke karakter skal den have til opgave at rådgive Kommissionen og bidrage til at sikre en ensartet fortolkning af de nationale regler, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv;

(28) medlemsstaterne bør opfordre de berørte erhvervskredse til at udarbejde adfærdskodekser til brug på fællesskabsplan med henblik på at fremme gennemførelsen af dette direktiv; Kommissionen vil støtte et sådant initiativ og vil tage hensyn hertil ved vurderingen af, om der bør træffes supplerende specifikke foranstaltninger for visse sektorer;

(29) oprettelsen af en uafhængig tilsynsmyndighed i hver medlemsstat har afgørende betydning for beskyttelsen af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger; denne myndighed skal tildeles de fornødne beføjelser til at varetage denne opgave, hvad enten det drejer sig om undersøgelses- og interventionsbeføjelser, eller om beføjelser, der tildeles den som led i anmeldelsesprocedurerne; den bør bidrage til at tilvejebringe gennemsigtighed i de behandlinger, der udføres i den medlemsstat, hvorunder den hører; tilsynsmyndighederne i de forskellige medlemsstater skal yde hinanden bistand i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver;

(30) der bør på fællesskabsplan nedsættes en gruppe til beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, som skal være fuldt uafhængig i udøvelsen af sine funktioner; i betragtning af gruppens specifikke karakter skal den rådgive Kommissionen og navnlig bidrage til, at de nationale regler, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, anvendes ensartet;

(24) med henblik på at vedtage de supplerende foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende principperne i dette direktiv, er det nødvendigt at tildele Kommissionen gennemførelsesbeføjelser og nedsætte et rådgivende udvalg i henhold til de nærmere vilkår, der er fastsat i Rådets afgørelse 87/373/BØF (4) -

(31) med henblik på at vedtage de supplerende foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende principperne i dette direktiv, er det nødvendigt at tildele Kommissionen gennemførelsesbeføjelser og nedsætte et rådgivende udvalg i henhold til de nærmere vilkår, der er fastsat i Rådets afgørelse 87/373/BØF (4);

(8) de principper for beskyttelse af privatlivets fred i forbindelse med behandling af personoplysninger, som dette direktiv foreskriver, vil for visse sektorers vedkommende kunne suppleres med eller præciseres i særregler, der skal være i overensstemmelse med disse principper;

(32) de principper om beskyttelse af personers rettigheder og friheder, og navnlig retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling af personoplysninger, som dette direktiv fastsætter, vil for visse sektorers vedkommende kunne suppleres med eller præciseres i særregler, der skal være i overensstemmelse med disse principper;

(4) EFT nr. L 197 af 18.7.1987, s. 33

(4) EFT nr. L 197 af 18.7.1987, s. 33

(33) der bør gives medlemsstaterne en frist på højst tre år regnet fra datoen for ikrafttrædelse af de nationale foranstaltninger, der træffes til gennemførelse af dette direktiv, til gradvis at bringe de nye ovenfor anførte nationale bestemmelser i anvendelse på samtlige behandlinger, der allerede er iværksat;

(34) dette direktiv er ikke til hinder for, at en medlemsstat vedtager regler for salgs- og reklamevirksomhed, der henvender sig til forbrugere, der er bosiddende på dens område, for så vidt sådanne regler ikke vedrører beskyttelsen af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Direktivets sigte

1. Medlemsstaterne drager i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv omsorg for at beskytte personers privatliv i forbindelse med behandlingen af personoplysninger, der er indeholdt i registre.

2. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der har forbindelse med den i henhold til stk. 1 foreskrevne beskyttelse, indskrænke eller forbyde fri udveksling af personoplysninger mellem medlemsstaterne.

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Direktivets sigte

1. Medlemstaterne drager i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv omsorg for at beskytte fysiske personers rettigheder og friheder, navnlig retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling af personoplysninger.

2. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der har forbindelse med den i henhold til stk. 1 foreskrevne beskyttelse, indskrænke eller forbyde fri udveksling af personoplysninger mellem medlemsstaterne.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

(a) "personoplysninger" enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person ("den registrerede person"); ved identificerbar person forstås bl.a. en person, der kan identificeres ved et identifikationsnummer eller lignende oplysning

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

(a) personoplysninger, enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede); ved identificerbar person forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres ved et identifikationsnummer eller et eller flere særlige elementer, der kan henføres til denne persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale forhold.

Oplysninger, der indsamles i statistisk øjemed på en sådan måde, at den registrerede ikke længere med rimelighed kan idenficeres, betragtes ikke som personoplysninger.

(b) "anonymisere" en sådan ændring af personoplysninger, at de pågældende oplysninger ikke længere kan knyttes til en bestemt eller identificerbar fysisk person eller kun ved en uforholdsmæssig stor indsats i henseende til personale, udgifter og tid

(d) "behandling" følgende operationer, hvad enten disse udføres ved brug af elektronisk databehandling eller ej: registrering, opbevaring, samkøring samt ændring, brug og videregivelse af data, herunder transmission, formidling og udtrækning samt blokering og slettelse

(b) behandling af personoplysninger (behandling), enhver operation eller sæt af operationer - hvad enten der gøres brug af elektronisk databehandling eller ej - som personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, systematisering, opbevaring, bearbejdning eller ændring, udtrækning, konsultation, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, tilnærmelse eller samkøring samt blokering, slettelse eller tilintetgørelse

(c) "register over personoplysninger" (register) enhver samling af personoplysninger, der er placeret samlet eller flere forskellige steder, og som gøres til genstand for edb-behandling, eller som er strukturerede og tilgængelige i en samling, der er opbygget efter bestemte kriterier med henblik på at lette brug eller samkøring af de pågældende oplysninger, selv om dette reelt ikke sker

(c) register over personoplysninger (register), enhver struktureret samling af personoplysninger, der er placeret samlet eller flere forskellige steder, og som er tilgængelig efter bestemte kriterier, der har til formål eller til følge at lette brug eller tilnærmelse af oplysninger om den eller de registrerede

(e) "den registeransvarlige" den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, forvaltningsgren eller ethvert andet organ, der i henhold til fællesskabsretten eller en medlemsstats lovgivning er beføjet til at afgøre, hvad et register må registreres i det, hvilke operationer de må underkastes, og hvilke tredjemænd der må få adgang hertil

(d) den registeransvarlige, den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, forvaltningsgren eller ethvert andet organ, der behandler personoplysninger eller lader sådanne oplysninger behandle, og som er beføjet til at afgøre, til hvilket formål der må finde behandling sted, hvilke personoplysninger der må behandles, hvilke operationer de må underkastes, og hvilke tredjemænd der må få kendskab til de pågældende oplysninger

(e) registerfører, den fysiske eller juridiske person, der behandler personoplysninger på den registeransvarliges vegne

Artikel 12

Samtykke på et velinformeret grundlag

En registreret persons samtykke til, at personoplysninger, der vedrører ham selv efter dette direktiv, gøres til genstand for behandling, er kun gyldigt, såfremt:

(a) den registrerede råder over følgende oplysninger:

- registrets anvendelsesformål og de typer oplysninger, der er registreret heri

- hvilken brug der gøres af personoplysningerne i registret, og i givet fald hvem de er bestemt til

- den registeransvarliges navn og adresse

(f) tredjemand, andre fysiske eller juridiske personer end den registrerede, den registeransvarlige og de personer, der er beføjet til at behandle oplysningerne under dennes direkte myndighed eller på dennes vegne

(g) den registreredes samtykke, enhver form for viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører ham selv, gøres til genstand for behandling, når den registrerede råder over oplysninger om behandlingens formål, de oplysninger eller typer oplysninger, den vedrører, hvem personoplysningerne er bestemt til samt navn og adresse på den registeransvarlige og eventuelt dennes repræsentant.

Samtykke meddeles frit og udtrykkeligt og kan til enhver tid tilbagekaldes af den registrerede uden tilbagevirkende kraft.

(b) samtykke meddeles specifikt og udtrykkeligt og angiver, hvilke typer oplysninger, hvilken type behandling samt evt. hvilke modtagere det gælder for

(c) samtykke til enhver tid kan tilbagekaldes af den registrerede person uden tilbagevirkende kraft.

(f) "tilsynsmyndighed" den uafhængige offentlige myndighed eller ethvert andet uafhængigt organ, der udpeges af hver enkelt medlemsstat i henhold til bestemmelserne i artikel 26 i dette direktiv

(g) "den offentlige sektor" samtlige en medlemsstats offentligretlige administrationer, organer og forvaltninger med undtagelse af dem, der driver industri- eller handelsvirksomhed, samt privatretlige organer og enheder, når de deltager i udøvelse af offentlig myndighed

(h) "den private sektor" enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning, herunder offentligretlige administrationer, organer of forvaltninger, når de udøver en industri- eller handelsvirksomhed.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne anvender dette direktivs bestemmelser på alle private og offentlige registre med undtagelse af offentlige registre, hvis aktiviteter ikke falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde.

2. Dette direktivs bestemmelser finder ikke anvendelse på registre:

(a) der føres af en fysisk person til rent private og personlige formål, eller

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. **Dette direktivs bestemmelser anvendes på enhver behandling af personoplysninger, der helt eller delvis udføres ved brug af elektronisk databehandling, samt på enhver ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i registre.**

2. **Dette direktivs bestemmelser anvendes ikke på:**

- **behandling med henblik på udøvelse af aktiviteter, der ikke falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde,**

(b) der føres af almennyttige foreninger af bl.a. politisk, filosofisk, religiøs, kulturel, fagforeningsmæssig, sportslig eller fritidsmæssig art med henblik på disses legitime formål, forudsat, at registreringen alene vedrøres den pågældende foreningsmedlemmer og tilknyttede, og disse har meddelt deres samtykke til registreringen, samt at denne ikke videregives til tredjemand.

- behandling af personoplysninger, der foretages af en fysisk person med henblik på udøvelse af rent private og personlige aktiviteter.

Artikel 4

Gældende ret

1. Medlemsstaterne anvender dette direktivs bestemmelser på:

(a) alle registre, der befinder sig på deres område

(b) registeransvarlige, der har bopæl på deres område og herfra udnytter et register, der befinder sig i et tredjeland, hvis lovgivning ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, medmindre denne brug kun forekommer lejlighedsvis.

Artikel 4

Gældende national ret

1. Medlemsstaterne anvender de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, på enhver behandling af personoplysninger:

(a) der udføres af en registeransvarlig, der er etableret på deres område eller hører under deres højhedsområde

(b) der udføres af en registeransvarlig, der ikke er etableret på en medlemsstats område, men hvor den pågældende med henblik på behandling af personoplysninger benytter hjælpemidler - elektroniske eller ej - der befinder sig på den pågældende medlemsstats område.

2. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i artikel 5, 6, 8, 9, 10, 17, 18 og 21 på brugere, der konsulterer et register, der befinder sig i et tredjeland, fra en terminal, der befinder sig på en medlemsstats område, medmindre denne brug kun forekommer lejlighedsvis.

2. I det i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde udpeger den registeransvarlige en repræsentant, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, og som indtræder i den registeransvarliges rettigheder og forpligtelser.

3. Når et register midlertidigt flyttes fra én medlemsstat til en anden, må sidstnævnte ikke stille hindringer for eller kræve yderligere formaliteter opfyldt i forhold til gældende regler i den medlemsstat, hvor registret er placeret permanent.

KAPITEL II

GENERELLE BETINGELSER FOR LOVLIGHEDEN AF BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 5

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis den sker i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

Uden at det i øvrigt berører bestemmelserne i dette kapitel, kan medlemsstaterne præcisere, på hvilke betingelser en behandling af personoplysninger er lovlig.

KAPITEL V

OPLYSNINGERNES PÅLIDELIGHED M.V.

Artikel 16
Principper

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at:

(a) indsamling og behandling af personoplysninger skal udføres loyalt og på lovlig vis

(b) oplysningerne skal registreres til nøje definerede, udtrykkeligt angivne og legitime formål og udnyttes på en måde, der er forenelig med disse formål

(c) oplysningerne skal være fyldestgørende, relevante og nødvendige i forhold til registreringsformålet

AFDELING 1

PRINCIPPER VEDRØRENDE OPLYSNINGERNES PÅLIDELIGHED M.V.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at:

(a) behandling af personoplysninger skal udføres loyalt og lovligt

(b) oplysningerne skal indsamles til nøje definerede, udtrykkeligt angivne og legitime formål og udnyttes på en måde, der er forenelig med disse formål

(c) oplysningerne skal være fyldestgørende, relevante og nødvendige i forhold til behandlingsformålet

(d) oplysningerne skal være korrekte og om nødvendigt ajourføres; urigtige eller ufuldstændige oplysninger skal slettes eller berigtiges

(d) oplysningerne skal være korrekte og om nødvendigt ajourførte; der skal træffes alle foranstaltninger til, at oplysninger, der er urigtige eller ufuldstændige i forhold til indsamlingsformålet, slettes eller berigtiges

(e) oplysningerne ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede personer i et tidsrum, der er længere end det, der er nødvendigt af hensyn til registreringsformålet.

(e) oplysningerne må ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til anvendelsesformålet. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om passende garanti for personoplysninger, der opbevares i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed.

2. Det påhviler den registeransvarlige at sikre overholdelse af bestemmelserne i stk. 1.

2. Det påhviler den registeransvarlige at sikre overholdelse af bestemmelserne i stk. 1.

KAPITEL II

LEGITIM BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER I DEN OFFENTLIGE SEKTOR

Artikel 5

Principper

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 6 fastsætter medlemsstaterne følgende retsforskrifter vedrørende offentlige registre:

(a) oprettelse af et register og enhver anden behandling af personoplysninger er legitim i det omfang, dette er nødvendigt af hensyn til en registeransvarlig offentlig myndigheds varetagelse af sine opgaver

AFDELING 2

PRINCIPPER VEDRØRENDE GRUNDLAGET FOR BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 7

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at behandling af personoplysninger kun må finde sted, hvor:

(a) den registrerede har meddelt sit samtykke hertil,

(b) det er nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt indgået med den registrerede eller til gennemførelsen af foranstaltninger forud for indgåelsen af en sådan kontrakt, der træffes på dennes forlangende,

(b) behandling af oplysninger til andre formål end det, med henblik på hvilket registret er oprettet, er legitim, såfremt:

- den registrerede person meddeler sit samtykke hertil, eller

- behandlingen sker med hjemmel i fællesskabsretten eller med hjemmel i en lov - eller en retsakt, der udstedes med hjemmel i en lov - udstedt i overensstemmelse med dette direktiv af en medlemsstat, som giver sin tilladelse hertil og fastsætter grænserne herfor, eller

- den registrerede persons legitime interesser ikke taler imod en sådan ændring i anvendelseformålet, eller

- dette er nødvendigt for at afværge en overhængende trussel mod den offentlige orden eller en grov krænkelse af andres rettigheder.

(c) det er nødvendigt for at overholde en forpligtelse, der er fastsat i national lovgivning eller i fællesskabsretten,

(d) det er nødvendigt for at beskytte den registreredes vitale interesser,

(e) det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt, eller

(f) det er nødvendigt for at forfølge almene interesser eller en legitim interesse hos den registeransvarlige eller den eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, der går forud for den registreredes interesser.

Artikel 6

Behandling af personoplysninger i den offentlige sektor med henblik på videregivelse af sådanne oplysninger

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at videregivelse af personoplysninger fra registre, der føres af en offentlig forvaltning, kun er legitim:

(a) såfremt dette er nødvendigt af hensyn til de opgaver, den pågældende offentlige forvaltning, som videregiver eller anmoder om videregivelse af disse oplysninger, varetager, eller

(b) såfremt det sker efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person i den private sektor, der påberåber sig en legitim interesse, der går forud for den registrerede persons interesser.

2. Uden at dette i øvrigt berører bestemmelserne i stk. 1, kan medlemsstaterne fastsætte de nærmere vilkår, hvorunder videregivelse af personoplysninger er legitim.

3. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at den registeransvarlige i de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde skal underrette de registrerede personer, når personoplysninger vedrørende dem videregives. Medlemsstaterne kan bestemme, at denne underretning erstattes af en forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden.

KAPITEL III

LEGITIM BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER I DEN PRIVATE SEKTOR

Artikel 8
Principper

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at registrering af personoplysninger i et register og enhver anden behandling heraf uden den registrerede persons samtykke kun er legitim, dersom dette sker i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, og såfremt:

(a) behandlingen sker i forbindelse med en kontrakt, eller et kontraktlignende tillidsforhold, med den registrerede person og er nødvendiggjort heraf, eller

(b) oplysningerne stammer fra offentligt tilgængelige kilder, og behandlingen heraf alene sker med henblik på korrespondance, eller

(c) den registeransvarlige forfølger en legitim interesse, der går forud for den registrerede persons interesser.

2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at det påhviler den registeransvarlige at forhindre, at der sker videregivelse af oplysninger, der er uforenelig med registrets anvendelsesformål, eller som er til skade for den offentlige orden. Ved on-line konsultation påhviler de samme forpligtelser brugeren.

3. Uden at det i øvrigt berører bestemmelserne i stk. 1, kan medlemsstaterne fastsætte de nærmere vilkår, hvorunder behandling af personoplysninger er legitim.

KAPITEL V

OPLYSNINGERNES PÅLIDELIGHED M.V.

Artikel 17

Særlige kategorier af oplysninger

1. Medlemsstaterne skal, medmindre den registrerede person frit, udtrykkeligt og skriftligt meddeler sit samtykke hertil, forbyde edb-behandling og oplysninger om racemæssig og etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt af oplysninger om helbredsforhold og seksuelle forhold.

AFDELING 3

SÆRLIGE KATEGORIER AF BEHANDLINGER

Artikel 8

Behandling, der vedrører særlige kategorier af oplysninger

1. Medlemsstaterne forbyder behandling af oplysninger om racemæssig og etnisk baggrund, politisk, religiøs, filosofisk eller moralsk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt om helbredsforhold og seksuelle forhold.

2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at behandling af de i stk. 1 omhandlede oplysninger kan finde sted, når:

(a) den registrerede skriftligt har meddelt sit samtykke til en sådan behandling, medmindre det i medlemsstatens lovgivning fastsættes, at det i stk. 1 omhandlede forbud ikke kan hæves ved den registreredes samtykke,

(b) behandlingen foretages af en almennyttig politisk, filosofisk, religiøs eller faglig fond eller forening inden for rammerne af dens legitime formål, og når den alene vedrører fondens eller foreningens medlemmer og kontakter, og at oplysningerne ikke videregives til tredjemand uden den registreredes samtykke, eller

(c) behandlingen sker under omstændigheder, som åbenlyst ikke krænker den registreredes ret til privatlivets fred eller frihedsrettigheder.

Behandlinger af den art, der er omhandlet i litra b), er undtaget fra den anmeldelsespligt, der er fastsat i afdeling 8 i nærværende kapitel.

2. Medlemsstaterne kan af grunde, der vedrører afgørende hensyn til samfundsmæssige interesser, ved lov fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1, forudsat at det i loven nøje præciseres, hvilke typer oplysninger der må registreres, og hvilke personer der har adgang til registret, samt at der ved lov fastsættes passende garantier mod misbrug og uberettiget indtrængen.

3. Medlemsstaterne kan af grunde, der vedrører hensyn til afgørende samfundsmæssige interesser, på grundlag af en national lovbestemmelse eller en afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1, når det i lovbestemmelsen eller afgørelsen præciseres, hvilke typer oplysninger der må gøres til genstand for behandling, hvilke personer oplysningerne er rettet til, hvilken status den registeransvarlige har, samt hvilke passende garantier der er fastsat.

3. Oplysninger om strafbare forhold må kun opbevares i offentlige registre.

4. Oplysninger om strafbare forhold må kun opbevares af offentlige myndigheder og af personer, der er direkte berørt af de pågældende afgørelser eller disses repræsentanter; medlemsstaterne kan dog fastsætte undtagelser på grundlag af en national lovbestemmelse, der nøje præciserer, hvilke passende garantier der er fastsat.

5. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, på hvilke betingelser der kan gøres brug af et nationalt identifikationsnummer eller andre former for generelle identifikationer.

KAPITEL VI

SÆRBESTEMMELSER FOR VISSE SEKTORER

Artikel 19

Medlemsstaterne kan for organer inden for pressen og den audiovisuelle sektor tillade undtagelser fra dette direktivs bestemmelser i det omfang, disse er nødvendige for at forene retten til privatlivets fred med reglerne for informations- og pressefrihed.

Artikel 9

Behandling af personoplysninger og ytringsfrihed

Med henblik på at forene retten til privatlivets fred med reglerne for ytringsfrihed fastsætter medlemsstaterne for organer inden for pressen og den audiovisuelle sektor samt for journalister undtagelser fra dette direktivs bestemmelser, når der er tale om behandling af personoplysninger i journalistisk øjemed.

KAPITEL IV

DEN REGISTREREDE PERSONS RETTIGHEDER

Artikel 14

Supplerende rettigheder for den registrerede person

Medlemsstaterne indrømmer den registrerede person følgende rettigheder:

3. ret til at kende et registers eksistens og vigtigste anvendelsesformål samt den registeransvarliges identitet, faste bopæl, hovedsæde eller forretningssted

AFDELING 4

OPLYSNINGSPLIGT OVER FOR DEN REGISTREREDE

Artikel 10

Oplysningspligt om en behandlings eksistens

1. Medlemsstaterne garanterer enhver person ret til på forlangende at få oplyst en behandlings eksistens, anvendelsesformål, typer oplysninger den vedrører, hvilke tredjemænd eller kategorier af tredjemænd oplysningerne videregives til samt navn og adresse på den registeransvarlige og eventuelt dennes repræsentant.

2. Medlemsstaterne kan på de betingelser, der er fastsat i artikel 14, stk. 1, fravige bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 13

Oplysningspligt ved indsamling af oplysninger

1. Medlemsstaterne garanterer personer, hos hvem der indsamles personoplysninger, ret til at få mindst følgende oplyst:

(a) anvendelsesformålet for det register, som oplysningerne skal registreres i, og

(b) hvorvidt der består pligt til at besvare de spørgsmål, indsamlingen af oplysninger drejer sig om, og

(c) hvilke konsekvenser det har for de pågældende at undlade at besvare de stillede spørgsmål, og

(d) hvem oplysningerne er bestemt til, og

Artikel 11

Oplysningspligt ved indsamling af oplysninger hos den registrerede

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at den registeransvarlige skal sikre sig, at den registrerede, hos hvem der indsamles oplysninger, mindst får følgende oplyst:

(a) anvendelsesformålet for den behandling, oplysningerne skal gøres til genstand for

(b) hvorvidt der består pligt til at besvare de spørgsmål, indsamlingen af oplysninger drejer sig om

(c) hvilke konsekvenser det har for den pågældende at undlade at besvare de stillede spørgsmål

(d) hvem oplysningerne er bestemt til

(e) hvorvidt de pågældende har adgang til og ret til berigtigelse af oplysninger der vedrører dem selv, og

(f) den registeransvarliges navn og adresse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse ved indsamling af oplysninger i tilfælde, hvor oplysningspligten over for den registrerede person ville forhindre en offentlig myndighed i at varetage sine tilsyns- og kontrolopgaver eller opretholdelse af den offentlige orden.

(e) hvorvidt den pågældende har ret til aktindsigt og berigtigelse med hensyn til oplysninger, der vedrører ham selv

(f) navn og adresse på den registeransvarlige og eventuelt dennes repræsentant.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse ved indsamling af oplysninger i tilfælde, hvor oplysningspligten over for den registrerede ville forhindre en offentlig myndighed i at varetage sine tilsyns- og kontrolopgaver, i at medvirke ved sådanne opgaver eller i at opretholde den offentlige orden.

KAPITEL III

LEGITIM BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER I DEN PRIVATE SEKTOR

Artikel 9
Oplysningspligt over for den registrerede person

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning for den private sektor om, at den registeransvarlige ved første videregivelse af oplysninger fra et register eller ved etablering af mulighed for on-line konsultation af et register underretter den registrerede person herom med angivelse af registrets anvendelsesformål, hvilke typer oplysninger der er registreret heri samt registrets navn og adresse.

Artikel 12
Oplysningspligt ved videregivelse af oplysninger til tredjemand

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at den registeransvarlige i de i artikel 7, litra b), c), e) og f), omhandlede tilfælde på rette tidspunkt og senest ved første videregivelse af oplysninger til tredjemand underretter den registrerede om videregivelsen og mindst om:

(a) navn og adresse på den registeransvarlige og eventuelt dennes repræsentant
(b) behandlingens formål
(c) hvilke typer oplysninger behandlingen vedrører
(d) hvem oplysningerne er bestemt til
(e) hvorvidt der består ret til indsigt, berigtigelse og indsigelse.

2. Den i stk. 1 omhandlede oplysningspligt er ikke obligatorisk i det i artikel 8, stk. 1, litra b) omhandlede tilfælde. Der består ingen oplysningspligt, når videregivelse af oplysninger er påbudt ved lov.

3. Såfremt den registrerede person gør indsigelse mod videregivelse af oplysninger eller enhver anden behandling, er den registeransvarlige forpligtet til at bringe den pågældende behandling til ophør, medmindre den er tilladt ved lov.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, når:

- videregivelsen til tredjemand eller muligheden herfor allerede er blevet bragt til den registreredes kendskab
- videregivelsen til tredjemand er påbudt ved en lov, der indeholder bestemmelser om fravigelse af oplysningspligten
- videregivelsen til tredjemand er begrundet i et af de i artikel 14, stk. 1, anførte forhold.

Artikel 10

Fravigelse af oplysningspligten over for den registrerede person i særlige tilfælde

Såfremt opfyldelsen af den i artikel 9, stk. 1, omhandlede oplysningspligt over for den registrerede person viser sig umulig eller indebærer en uforholdsmæssig stor indsats eller strider mod fortringsberettigede legitime interesser hos den registeransvarlige eller lignende interesser hos tredjemand, kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser i deres lovgivning, om, at tilsynsmyndigheden kan give tilladelse til at fravige oplysningspligten.

3. Hvis opfyldelsen af oplysningspligten over for den registrerede viser sig umulig eller indebærer en uforholdsmæssig stor indsats eller strider mod fortrinsberettigede legitime interesser hos den registeransvarlige eller lignende interesser hos tredjemand, kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at tilsynsmyndigheden kan give tilladelse til at fravige oplysningspligten, idet der i givet fald fastsættes passende garantier.

KAPITEL IV

DEN REGISTREREDE PERSONS RETTIGHEDER

Artikel 14

Supplerende rettigheder for den registrerede person

Medlemsstaterne indrømmer den registrerede person følgende rettigheder:

AFDELING 5

RET TIL INDSIGT FOR DEN REGISTREREDE

Artikel 13

Ret til indsigt

Medlemsstaterne indrømmer den registrerede følgende rettigheder:

4. ret til med rimelige mellemrum og uden større ventetid eller omkostninger at få bekræftet, hvorvidt der er registreret personoplysninger vedrørende ham selv i et register, samt at få meddelt disse oplysninger i letforståelig form.

1) ret til på forlangende og med rimelige mellemrum og uden større ventetid eller udgifter at få bekræftet, hvorvidt der opbevares personoplysninger vedrørende ham selv, at få meddelt disse oplysninger i letforståelig form samt at få oplyst, hvor oplysningerne stammer fra, og, generelt, hvad de bruges til.

Medlemsstaterne kan bestemme, at helbredsoplysninger kun udleveres gennem en læge.

Medlemsstaterne kan bestemme, at helbredsoplysninger kun må udleveres gennem en læge

2) ret til ikke at være tvunget af en tredjemand - medmindre dennes krav bygger på national lovgivning eller fællesskabsretten - til at udøve sin ret til aktindsigt med henblik på at videregive sådanne oplysninger til denne tredjemand eller en anden person

5. ret til i givet fald at få registrerede oplysninger berigtiget, slettet eller blokeret, såfremt behandlingen af dem ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv

3) ret til alt efter omstændighederne at få urigtige eller ufuldstændige oplysninger berigtiget, slettet eller blokeret, hvis behandlingen af dem ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv

7. ret til i tilfælde af anvendelse af stk. 5 at få udvirket, at tredjemand, hvortil oplysninger er blevet videregivet, underrettes om berigtigelse, slettelse eller blokering af oplysninger

4) ret til i tilfælde af anvendelse af nr. 3 at få udvirket, at tredjemand, til hvem oplysninger er blevet videregivet, underrettes om berigtigelse, slettelse eller blokering af oplysninger

5) ret til på forlangende at kende det ræsonnement, der ligger til grund for en edb-behandling, der går ham imod.

Artikel 15

Begrænsninger i den registrerede persons adgang til offentlige registre

1. Medlemsstaterne kan ved lov begrænse de i artikel 14, stk. 3 og 4, omhandlede rettigheder af grunde, der vedrører:

Artikel 14

Begrænsninger i retten til indsigt

1. Medlemsstaterne kan, medmindre en bestemmelse i fælleskabsretten forpligter dem hertil, begrænse udøvelsen af de i artikel 10, stk. 1, og artikel 13, nr. 1, omhandlede rettigheder, når en sådan begrænsning er en nødvendig foranstaltning til beskyttelse af:

(a) den nationale sikkerhed, eller

(b) det nationale forsvar, eller

(c) strafferetlig forfølging, eller

(d) den offentlige sikkerhed, eller

(e) en vital og behørigt begrundet økonomisk eller finansiel interesse hos en medlemsstat eller Fællesskabet, eller

(f) hensynet til en offentlig myndigheds varetagelse af sine tilsyns- eller kontrolopgaver, eller

(g) en tilsvarende rettighed for en anden person og andres rettigheder og friheder.

2. I de i stk. 1 anførte tilfælde skal tilsynsmyndigheden efter anmodning fra den registrerede person kunne foretage den fornødne kontrol af registret.

(a) den nationale sikkerhed

(b) det nationale forsvar

(c) strafferetlig forfølgning

(d) den offentlige sikkerhed

(e) en vital og behørigt begrundet økonomisk eller finansiel interesse hos en medlemsstat eller Fællesskabet

(f) varetagelse af tilsyns- og kontrolopgaver henhørende under offentlig myndighedsudøvelse eller medvirken i sådanne opgaver

(g) en tilsvarende rettighed hos en anden person og andres rettigheder og friheder.

2. I de i stk. 1 anførte tilfælde skal tilsynsmyndigheden, hvis den registrerede anmoder herom, kunne foretage den fornødne kontrol af behandlingens lovlighed ifølge dette direktiv og under hensyntagen til de interesser, der skal beskyttes i henhold til stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan begrænse den registrerede persons adgang til registre, hvori der midlertidigt er registreret oplysninger med henblik på at foretage statistiske uddrag.

3. Medlemsstaterne kan begrænse den registreredes ret til indsigt, når der er tale om oplysninger, der midlertidigt opbevares i form af personoplysninger og er beregnet til at blive behandlet i statistisk øjemed på en sådan måde, at den registrerede ikke længere med rimelighed kan identificeres.

AFDELING 6

INDSIGELSESRET FOR DEN REGISTREREDE

Artikel 14

Supplerende rettigheder for den registrerede person

Medlemsstaterne indrømmer den registrerede person følgende rettigheder:

1. ret til af legitime grunde at modsætte sig, at personoplysninger vedrørende ham selv gøres til genstand for behandling

Artikel 15

Indsigelse af legitime grunde

1. Medlemsstaterne indrømmer den registrerede ret til af legitime grunde og til enhver tid at gøre indsigelse mod, at oplysninger vedrørende ham selv gøres til genstand for behandling.

6. ret til efter anmodning og uden omkostninger at få slettet oplysninger vedrørende ham selv i registre, der har handelsmæssige eller reklamemæssige øjemed

2. I tilfælde af berettiget indsigelse er den registeransvarlige forpligtet til at bringe behandlingen til ophør.

3. Den registeransvarlige skal sikre, at den registrerede udtrykkeligt og uden udgifter gives mulighed for at få personoplysninger slettet, før sådanne oplysninger i salgs- eller reklameøjemed pr. post videregives til tredjemand eller til anvendelse på tredjemands vegne.

Artikel 16

Edb-behandlede individuelle afgørelser

2. ret til ikke at være undergivet administrative eller privatretlige afgørelser, der indebærer en vurdering af hans adfærd, der alene er begrundet i, at personoplysninger vedrørende ham selv med en beskrivelse af hans karakteregenskaber eller personlighed behandles elektronisk

1. Medlemsstaterne indrømmer enhver person ret til ikke at være undergivet administrative eller privatretlige afgørelser, der går ham imod, og som alene er truffet på grundlag en edb-behandling, der opstiller en personlighedsprofil.

2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser - uden at dette berører bestemmelserne i dette direktiv - om, at en person kan undergives en afgørelse af den art, der er omhandlet i stk. 1, hvis afgørelsen:

(a) træffes som led i indgåelsen eller opfyldelsen af en kontrakt, når den registrerede får medhold, eller når der træffes passende foranstaltninger til at beskytte den registreredes legitime interesser, herunder dennes mulighed for at gøre sit synspunkt gældende

(b) er hjemlet i en lov, der indeholder bestemmelser til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

KAPITEL V

OPLYSNINGERNES PÅLIDELIGHED M.V.

Artikel 18
Datasikkerhed

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at den registeransvarlige har pligt til at træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte registret mod tilintetgørelse, hvad enten denne er hændelig eller sker som følge af uberettiget indtrængen, mod hændeligt tab af oplysninger samt mod uberettiget ændring af eller adgang til og enhver anden uberettiget behandling af personoplysninger.

AFDELING 7

BEHANDLINGSSIKKERHED

Artikel 17

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at den registeransvarlige skal træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod tilintetgørelse, hvad enten denne er hændelig eller ulovlig, mod hændeligt tab af personoplysninger samt mod ubeføjet ændring af eller adgang til og enhver anden ubeføjet behandling af dem.

For edb-registres vedkommende skal disse foranstaltninger tilvejebringe et passende sikkerhedsniveau under hensyntagen til på den ene side den bedste disponible teknologi og de med foranstaltningernes iværksættelse forbundne udgifter og på den anden arten af de oplysninger, der ønskes beskyttet, og en vurdering af de potentielle sikkerhedsrisici. Med henblik herpå skal den registeransvarlige tage hensyn til de henstillinger om edb-sikkerhed og indbyrdes netkompatibilitet, der udarbejdes af Kommissionen i henhold til artikel 29.

Ved edb-behandling af oplysningerne skal sådanne foranstaltninger tilvejebringe et passende sikkerhedsniveau under hensyntagen til på den ene side det teknologiske udviklingsstade og på den anden arten af de oplysninger, der ønskes beskyttet, samt en vurdering af de potentielle sikkerhedsrisici. Med henblik herpå skal den registeransvarlige tage hensyn til de henstillinger om edb-sikkerhed og indbyrdes netkompatibilitet, der udarbejdes af Kommissionen i henhold til artikel 33.

2. Ved transmission af personoplysninger via et net skal der træffes foranstaltninger, der garanterer en tilstrækkelig sikkerhed.

2. Ved transmission af personoplysninger via et net skal der træffes foranstaltninger, der garanterer en passende sikkerhed.

3. Ved on-line konsultation skal dataanlægget og programmeller være udformet således, at konsultationen holder sig inden for grænserne af den af den registeransvarlige tildelte autorisation.

3. Når der tilbydes mulighed for fjernkonsultation, skal den registeransvarlige udforme dataanlægget og programmellet således, at konsultationen sker inden for grænserne af en lovlig behandling.

4. De i stk. 1 til 3 omhandlede forpligtelser påhviler ligeledes personer, som faktisk eller i henhold til kontrakt fører tilsyn med registeroperationer.

5. Det er forbudt enhver, der i embeds medfør får adgang til oplysninger i et register, at videregive disse til tredjemand uden den registeransvarliges samtykke.

4. De i stk. 1, 2 og 3 omhandlede forpligtelser påhviler ligeledes personer, der er ansvarlige for behandlingens gennemførelse, navnlig registerføreren.

5. Det er forbudt enhver, der i embeds medfør får adgang til personoplysninger, at videregive disse til tredjemand uden den registeransvarliges samtykke, medmindre dette følger af forpligtelser fastsat i national lovgivning eller i fællesskabsretten.

KAPITEL II

LEGITIM BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER I DEN OFFENTLIGE SEKTOR

Artikel 7

Anmeldelsespligt over for tilsynsmyndigheden

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at der ved oprettelse af et offentligt register, hvis personoplysninger vil kunne videregives, på forhånd skal foretages anmeldelse til tilsynsmyndigheden, der indfører anmeldelsen i et register. Dette register skal være offentligt tilgængeligt.

AFDELING 8

ANMELDELSE

Artikel 18

Anmeldelsespligt over for tilsynsmyndigheden

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at forud for iværksættelsen af en behandling, der helt eller delvis udføres ved brug af elektronisk databehandling, eller en række ensartede behandlinger, der tjener til realisering af et eller flere indbyrdes relaterede anvendelsesformål, skal den registeransvarlige eller i givet fald dennes repræsentant foretage anmeldelse til den i artikel 30 omhandlede tilsynsmyndighed.

2. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke oplysninger der skal anmeldes til tilsynsmyndigheden. Disse oplysninger skal mindst omfatte den registeransvarliges navn og adresse, registrets anvendelsesformål, en beskrivelse af, hvilke typer oplysninger det indeholder, hvilke tredjemænd oplysningerne kan videregives til, samt en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet i henhold til artikel 18.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder anvendelse på andre offentlige registre, samt at konsultation af registret kan begrænses under henvisning til de i artikel 15, stk. 1, anførte grunde.

2. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke oplysninger anmeldelsen skal indeholde. Den skal mindst omfatte følgende oplysninger:

(a) navn og adresse på den registeransvarlige og i givet fald dennes repræsentant

(b) behandlingens formål

(c) hvilken eller hvilke kategorier af registrerede der er tale om

(d) en beskrivelse af, hvilke oplysninger eller typer oplysninger den vedrører

(e) hvilke tredjemænd eller kategorier af tredjemænd oplysninger vil kunne videregives til

(f) påtænkt udveksling af oplysninger med tredjelande

(g) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet i henhold til artikel 17 for at sikre behandlingssikkerheden.

KAPITEL III

LEGITIM BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER I DEN PRIVATE SEKTOR

Artikel 11

Anmeldelsespligt over for tilsynsmyndigheden

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at den registeransvarlige skal foretage anmeldelse af oprettelsen af et register over personoplysninger, når oplysningerne føres med henblik på videregivelse og ikke stammer fra offentligt tilgængelige kilder. Anmeldelse foretages til tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor registret befinder sig, eller, hvis det ikke befinder sig i en medlemsstat, til tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den registeransvarlige har bopæl. Den registeransvarlige skal give de kompetente nationale myndigheder meddelelse om enhver ændring i registrets anvendelsesformål samt om ændringer af sin adresse.

3. Enhver ændring, der berører de i stk. 2 omhandlede oplysninger, skal anmeldes til tilsynsmyndigheden.

4. Forud for iværksættelsen af behandlinger, der indebærer særlig risiko for at krænke de registreredes rettigheder og friheder, undersøger tilsynsmyndigheden disse senest 15 dage efter datoen for anmeldelse af behandlingerne, og fremlægger umiddelbart herefter sine konklusioner.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at visse af de i stk. 4 omhandlede behandlinger kræver forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden. Medlemstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at sådanne tilladelser meddeles ved lov.

2. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke oplysninger der skal anmeldes til tilsynsmyndigheden. Disse oplysninger skal mindst omfatte den registeransvarliges navn og adresse, registrets anvendelsesformål, en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet i henhold til artikel 18.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder anvendelse på andre private registre, samt at de i stk. 2 omhandlede oplysninger skal være offentligt tilgængelige.

Artikel 19

Lempelse af og fritagelse for anmeldelsespligten

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at anmeldelsespligten kan lempes, eller at der kan gives fritagelse herfor, når der er tale om bestemte typer behandlinger, der ikke krænker de registreredes rettigheder eller friheder. Disse typer behandlinger omfatter bl.a. udarbejdelse af breve eller dokumenter, opfyldelse af lovbestemte, regnskabsmæssige, skattemæssige eller samfundsmæssige forpligtelser eller konsultation af dokumentationstjenester, der er offentligt tilgængelige.

2. Den foranstaltning, hvorved der indrømmes en lempelse eller fritagelse, træffes enten af tilsynsmyndigheden eller efter høring af denne. Foranstaltningen skal for hver type behandling bl.a. angive følgende:

- behandlingernes formål
- en beskrivelse af, hvilke oplysninger eller typer oplysninger der behandles
- hvilken eller hvilke kategorier af registrerede der er tale om
- hvilke tredjemænd eller kategorier af tredjemænd oplysningerne videregives til
- hvor længe oplysningerne opbevares
- i givet fald på hvilke betingelser behandlingen foretages.

3. Lempelsen af eller fritagelsen for anmeldelsespligten fritager ikke den registeransvarlige for at opfylde samtlige øvrige forpligtelser, der følger af dette direktiv.

Artikel 20

Manuel behandling

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, på hvilke betingelser bestemmelserne i artikel 18 og 19 finder anvendelse på ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er indeholdt i registre.

Artikel 21

Register over anmeldelser

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at tilsynsmyndigheden fører et register over foretagne anmeldelser. Registret skal for de i artikel 18 og 19 omhandlede tilfælde mindst omfatte de oplysninger, der er anført i artikel 18, stk. 2, litra a) - f). Registret er offentligt tilgængeligt med forbehold af de begrænsninger, medlemsstaterne kan fastsætte på de betingelser, der er fastsat i artikel 15, stk. 1.

KAPITEL VI

SÆRBESTEMMELSER FOR VISSE SEKTORER

Artikel 20

Medlemsstaterne opfordrer de berørte erhvervskredse til at medvirke ved ubarbejdelsen af en europæisk adfærdskodeks for visse sektorer på grundlag af de i dette direktiv opstillede principper.

KAPITEL IV

DEN REGISTREREDE PERSONS RETTIGHEDER

Artikel 14

Supplerende rettigheder for den registrerede person

Medlemsstaterne indrømmer den registrerede person følgende rettigheder:

8. ret til at indbringe krænkelser af de ved denne artikel garanterede rettigheder for en domstol.

KAPITEL III

RETSMIDLER, ANSVAR OG SANKTIONER

Artikel 22

Retsmidler

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at enhver har ret til at indbringe krænkelser af de ved dette direktiv garanterede rettigheder for en domstol.

KAPITEL VII

ANSVAR OG SANKTIONER

Artikel 21
Ansvar

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at enhver, hvis personoplysninger er registreret i et register, og som lider skade som følge af behandlingen af disse oplysninger eller enhver anden handling, der er uforenelig med bestemmelserne i dette direktiv, har ret til at kræve skadeserstatning over for den registeransvarlige.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at den registeransvarlige, såfremt denne godtgør, at han har truffet passende foranstaltninger til at opfylde de i artikel 18 til 22 anførte krav, ikke kan holdes ansvarlig for skade, der forvoldes som følge af tab eller tilintetgørelse af data eller uberettiget indtrængen.

Artikel 23
Ansvar

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at enhver, hvis personoplysninger gøres til genstand for behandling, og som lider skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er uforenelig med de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, har ret til erstatning for den forvoldte skade fra den registeransvarlige.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at den registeransvarlige, hvis han godtgør, at han har truffet passende foranstaltninger til at opfylde de i artikel 17 og 24 anførte krav, helt eller delvis kan fritages for ansvar for skade, der forvoldes som følge af tab eller tilintetgørelse af oplysninger eller ubeføjet indtrængen.

Artikel 22

Behandling af oplysninger på den registeransvarliges vegne

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at den registeransvarlige, når oplysninger behandles på hans vegne, skal sikre sig, at de krævede sikkerhedsmæssige og organisatoriske foranstaltninger overholdes og udpege en person eller virksomhed, som frembyder fornøden garanti herfor.

2. Enhver, der indsamler eller behandler personoplysninger på den registeransvarliges vegne, skal overholde de ved artikel 16 og 18 fastsatte forpligtelser.

3. En kontrakt herom skal være skriftlig og skal specifikt anføre, at personoplysninger kun må videregives af tjenesteleverandøren eller dennes ansatte med den registeransvarliges samtykke.

Artikel 24

Behandling på den registeransvarliges vegne

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at den registeransvarlige, når oplysninger behandles på hans vegne, skal påse, at de krævede sikkerhedsmæssige og organisatoriske foranstaltninger overholdes og udpege en registerfører, som frembyder fornøden garanti herfor.

2. Registerføreren må kun foretage sådan behandling af personoplysninger, som er fastsat i den kontrakt, han indgår med den registeransvarlige, og må kun modtage instrukser fra denne. Han skal overholde de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv.

3. Kontrakten skal være skriftlig og skal udtrykkeligt anføre, at personoplysninger, der behandles i henhold til den pågældende kontrakt, kun må videregives til tredjemand af registerføreren eller dennes ansatte med den registeransvarliges samtykke.

Artikel 23

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter i deres lovgivning passende sanktioner med henblik på at sikre overholdelse af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv.

KAPITEL VIII

VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER TIL TREDJELANDE

Artikel 24

Principper

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at videregivelse, hvad enten denne er midlertidig eller definitiv, til et tredjeland af personoplysninger, der gøres til genstand for behandling eller indsamles med henblik på at gøres til genstand for behandling, kun må finde sted, hvis det pågældende land sikrer et passende beskyttelsesniveau.

Artikel 25

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter i deres lovgivning passende sanktioner, der gælder for enhver, der ikke overholder de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv.

KAPITEL IV

VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER TIL TREDJELANDE

Artikel 26

Principper

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at videregivelse, hvad enten det sker midlertidigt eller definitivt, til et tredjeland af personoplysninger, der gøres til genstand for behandling eller indsamles med henblik på at gøres til genstand for behandling, kun kan finde sted, hvis det pågældende tredjeland sikrer et passende beskyttelsesniveau.

Som undtagelse fra første afsnit fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om, at videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, der ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, kan finde sted, når:

- den registrerede har meddelt sit samtykke til den pätænkte videregivelse som led i forbindelser, der går forud for indgåelsen af en kontrakt, jf. dog artikel 8, stk. 2, litra a)

- videregivelse er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt mellem den registrerede og den registeransvarlige, når den registrerede er blevet gjort bekendt med, at der pätænkes eller kan pätænkes foretaget videregivelse til et tredjeland, der ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau

- videregivelse er nødvendig af hensyn til beskyttelse af en vigtig samfundsinteresse

- videregivelse er nødvendig af hensyn til beskyttelse af den registreredes vitale interesser.

2. Vurderingen af, om beskyttelsesniveauet i et tredjeland er passende, sker på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en videregivelse eller en type videregivelse af oplysninger; til grund for vurderingen lægges navnlig oplysningernes art, den eller de påtænkte behandlingers formål og varighed, de lovbestemmelser, almindelige bestemmelser eller sektorbestemmelser, der er i kraft i det pågældende tredjeland, samt de regler for god forretningsskik, der gælder i det pågældende tredjeland.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, såfremt et modtagende tredjeland ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis et tredjeland ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau.

3. Konstaterer Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne eller fra anden kilde, at et tredjeland ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, og at den deraf opståede situation er til skade for Fællesskabets eller en medlemsstats interesser, kan den indlede forhandlinger med henblik på at afhjælpe denne situation.

4. Konstaterer Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne eller fra anden kilde, at et tredjeland ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, og at den deraf opståede situation er til skade for Fællesskabets eller en medlemsstats interesser, kan den indlede forhandlinger med henblik på at afhjælpe denne situation.

4. Kommissionen kan efter den procedure, der er fastsat i artikel 30, stk. 2, fastslå, at et tredjeland sikrer et passende beskyttelsesniveau som følge af internationale forpligtelser indgået af det pågældende land eller på grundlag af dets nationale lovgivning.

5. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 34, stk. 2, fastslå, at et tredjeland sikrer et passende beskyttelsesniveau som følge af internationale forpligtelser indgået af det pågældende land eller på grundlag af dets nationale lovgivning.

5. De i medfør af denne artikel trufne foranstaltninger skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der påhviler Fælleskabet i henhold til såvel bilaterale som multilaterale internationale aftaler om beskyttelse af personer i forbindelse med edb-behandling af personoplysninger.

6. De i medfør af denne artikel trufne foranstaltninger skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der påhviler Fællesskabet i henhold til såvel bilaterale som multilaterale internationale aftaler om beskyttelse af personer i forbindelse med edb-behandling af personoplysninger.

Artikel 25

Fravigelse

1. En medlemsstat kan for en given videregivelse af oplysninger til et tredjeland fravige bestemmelserne i artikel 24, stk. 1, såfremt den registeransvarlige fremlægger tilstrækkelige beviser for, at der sikres et passende beskyttelsesniveau. Medlemsstaten kan først indrømme en fravigelse, når den har underrettet Kommissionen og medlemsstaterne herom, og såfremt der ikke er rejst indsigelse herimod fra en medlemsstat eller Kommissionen inden for en frist på ti dage.

2. Foreligger der en sådan indsigelse, vedtager Kommissionen passende foranstaltninger efter den procedure, der er fastsat i artikel 30, stk. 2.

Artikel 27

Særforanstaltninger

1. Uanset bestemmelserne i artikel 26, stk. 1, andet afsnit, kan en medlemsstat give tilladelse til en videregivelse eller en type videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, der ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau, hvis den registeransvarlige fremlægger tilstrækkelige beviser, der bl.a. kan følge af relevante kontraktbestemmelser, der navnlig sikrer, at de registrerede faktisk kan udøve deres rettigheder.

2. Den pågældende medlemsstat underretter i behørig tid Kommissionen og de øvrige medlemsstater om dens hensigt om at give en sådan tilladelse.

3. Rejses der indsigelse herimod fra en medlemsstat eller Kommissionen, inden tilladelsen træder i kraft, vedtager Kommissionen passende foranstaltninger efter proceduren i artikel 34, stk. 2.

KAPITEL V

ADFÆRDSKODEKS

Artikel 28
Nationale regler

1. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at der i de etiske regler, der udarbejdes af de berørte erhvervskredse, fastsættes supplerende foranstaltninger, der er tilpasset de særlige forhold, der gør sig gældende i visse sektorer, uden at dette berører de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.

2. Udkast til adfærdskodeks forelægges for den nationale tilsynsmyndighed til nærmere undersøgelse, og tilsynsmyndigheden kontrollerer, at de er velbegrundede, og at de erhvervsorganisationer, der har udarbejdet dem, er repræsentative. Tilsynsmyndigheden indhenter bemærkninger fra de registrerede eller disses repræsentanter.

3. Det påhviler medlemsstaterne officielt at offentliggøre adfærdskodeksen, når den har opnået tilsynsmyndighedens godkendelse.

4. Enhver forlængelse eller ændring af en adfærdskodeks skal ske efter tilsvarende procedurer.

Artikel 29

EF-regler

1. Medlemsstaterne og Kommissionen opfordrer de berørte erhvervskredse til at medvirke ved udarbejdelsen af EF-regler, der skal bidrage til at bringe dette direktiv i anvendelse på en måde, der er tilpasset til de særlige forhold, der gør sig gældende i visse sektorer.

2. Kommissionen kan til orientering offentliggøre adfærdskodeks i De Europæiske Fællesskabers Tidende, en offentliggørelse, der skal ledsages af den udtalelse, der afgives af den i artikel 31 omhandlede gruppe, der afgiver udtalelse om reglernes indhold og om de erhvervs-organisationer, der har udarbejdet dem, er repræsentative på EF-plan. Gruppen indhenter bemærkninger fra de registrerede eller disses repræsentanter.

KAPITEL IX

TILSYNSMYNDIGHED OG GRUPPE TIL BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 26

Tilsynsmyndighed

1. Medlemsstaterne sørger for, at en kompetent uafhængig myndighed fører tilsyn med beskyttelsen af personoplysninger. Myndigheden har til opgave at påse overholdelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, samt at udøve alle de funktioner, der tillægges den ved dette direktiv.

KAPITEL VI

TILSYNSMYNDIGHED OG GRUPPE TIL BESKYTTELSE AF PERSONER I FORBINDELSE MED BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 30

Tilsynsmyndighed

1. Hver medlemsstat udpeger en uafhængig offentlig myndighed, der kan føre tilsyn med beskyttelsen af personoplysninger. Myndigheden har til opgave at påse overholdelse af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, samt at udøve alle de funktioner, der tillægges den ved dette direktiv. Hver medlemsstat kan udpege mere end én tilsynsmyndighed.

2. Myndigheden skal kunne iværksætte undersøgelser og skal besidde de fornødne beføjelser til at gribe ind over for oprettelse og udnyttelse af registre i strid med bestemmelserne i dette direktiv. Med henblik herpå har den bl.a. adgang til registre, der er omfattet af dette direktiv, og skal kunne indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for at varetage dens tilsynsopgaver.

2. Hver tilsynsmyndighed skal kunne:

- iværksætte undersøgelser, bl.a. via adgang til oplysninger, der gøres til genstand for en behandling, der er omfattet af dette direktiv, og til at indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for at varetage dens tilsynsopgaver

- gribe effektivt ind, bl.a. ved at beordre oplysninger blokeret eller slettet, ved midlertidigt eller definitivt at forbyde en behandling, ved at tilintetgøre databæreren eller ved at udstede en advarsel til den registeransvarlige

- indbringe konstaterede overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv for domstolene.

3. Enhver kan for denne myndighed forelægge klager vedrørende beskyttelsen af personer med hensyn til personoplysninger.

3. Enhver kan for tilsynsmyndigheden indgive klage angående beskyttelsen af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger. Klageren underrettes om, hvorledes klagen følges op.

4. Hver tilsynsmyndighed forelægger en årlig rapport om sin virksomhed. Denne rapport offentliggøres.

5. Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder tilvejebringer et sådant indbyrdes samarbejde, som er nødvendigt for at varetage deres tilsynsopgaver, bl.a. gennem udveksling af relevante oplysninger eller gennem udøvelse af deres undersøgelses- og interventionsbeføjelser.

6. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at tilsynsmyndigheden, dens medlemmer og dens ansatte har tavshedspligt.

Artikel 27

Gruppen til Beskyttelse af Personoplysninger

1. Der nedsættes en Gruppe til Beskyttelse af Personoplysninger. Denne rådgivende og uafhængige gruppe består af repræsentanter for den i artikel 26 omhandlede tilsynsmyndighed i alle medlemsstater og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Sekretariatsopgaverne for Gruppen til Beskyttelse af Personoplysninger varetages af Kommissionens tjenestegrene.

Artikel 31

Gruppe til beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger

1. Der nedsættes en gruppe til beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, i det følgende benævnt gruppen. Denne rådgivende og uafhængige gruppe består af repræsentanter for de i artikel 30 omhandlede tilsynsmyndigheder og af en repræsentant for Kommissionen. Har en medlemsstat udpeget mere end én tilsynsmyndighed, udpeger disse fælles repræsentanter, som inden for gruppen besidder de samme rettigheder og forpligtelser som repræsentanterne for de øvrige tilsynsmyndigheder.

2. Gruppen vælger sin formand. Formandens mandat gælder for en periode af 2 år. Mandatet kan fornyes.

3. Gruppens sekretariatsopgaver varetages af Kommissionen.

3. Gruppen til Beskyttelse af Personoplysninger fastsætter selv sin forretningsorden.

4. Gruppen til Beskyttelse af Personoplysninger behandler de spørgsmål, der sættes på dagsordenen af dens formand, enten på dennes initiativ eller efter begrundet anmodning fra en repræsentant for en af tilsynsmyndighederne, og som vedrører anvendelsen af bestemmelserne i fællesskabsretten om beskyttelse af personoplysninger.

Artikel 28

Gruppens opgaver

1. Gruppen til Beskyttelse af Personoplysninger har til opgave:

(a) at bidrage til en ensartet anvendelse af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv

4. Gruppen fastsætter selv sin forretningsorden.

5. Gruppen behandler de spørgsmål, der sættes på dagsordenen af dens formand, enten på dennes initiativ, efter begrundet anmodning fra en repræsentant for en af tilsynsmyndighederne eller efter anmodning fra Kommissionen.

Artikel 32

Gruppens opgaver

1. Gruppen har til opgave:

a) at bidrage til en ensartet anvendelse af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv

(b) at afgive udtalelser om beskyttelsesniveauet i Fællesskabet og i tredjelande

(c) at rådgive Kommissionen om, hvilke supplerende eller specifikke foranstaltninger der bør træffes for at sikre beskyttelsen af privatlivets fred.

2. Såfremt Gruppen til Beskyttelse af Personoplysninger konstaterer alvorlige forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning eller praksis vedrørende beskyttelse af personoplysninger, der kan være til fare for den ensartede beskyttelse i Fællesskabet, underretter den Kommissionen herom.

b) at afgive udtalelser om beskyttelsesniveauet i Fællesskabet og i tredjelande

c) at rådgive Kommissionen om ethvert udkast til ændring af dette direktiv og om, hvilke supplerende eller specifikke foranstaltninger der bør træffes for at sikre fysiske personers rettigheder og friheder, samt om ethvert andet udkast til foranstaltninger, der har en indvirkning på sådanne rettigheder og friheder

d) at afgive udtalelse om de etiske regler, der udarbejdes på EF-plan.

2. Hvis gruppen konstaterer alvorlige forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning eller praksis vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, der kan være til fare for en ensartet beskyttelse i Fællesskabet, underretter den Kommissionen herom.

3. Gruppen til Beskyttelse af Personoplysninger kan fremsætte henstillinger om ethvert spørgsmål vedrørende beskyttelsen af personer i forbindelse med personoplysninger i Fællesskabet. Henstillingerne optages i mødeprotokollen og kan forelægges for det i artikel 30 omhandlede rådgivende udvalg. Kommissionen underretter Gruppen til Beskyttelse af Personoplysninger om, hvorledes den har taget hensyn til dens henstillinger.

3. Gruppen kan på eget initiativ fremsætte henstillinger om ethvert spørgsmål vedrørende beskyttelsen af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Fællesskabet.

4. Gruppens udtalelser og henstillinger optages i mødeprotokollen og forelægges for Kommissionen; de kan ligeledes forelægges for det i artikel 34 omhandlede rådgivende udvalg.

5. Kommissionen underretter gruppen om, hvorledes den har taget hensyn til dens udtalelser og henstillinger. Den udarbejder med henblik herpå en rapport, som forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport offentliggøres.

4. Gruppen til Beskyttelse af Personoplysninger udarbejder en årlig rapport om situationen vedrørende beskyttelsen af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Fællesskabet og i tredjelande, som den forelægger for Kommissionen.

6. Gruppen udarbejder en årlig rapport om situationen vedrørende beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Fællesskabet og i tredjelande, som den forelægger for Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten offentliggøres.

KAPITEL X

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSES-BEFØJELSER

Artikel 29

Udøvelse af gennemførelses-beføjelserne

Kommissionen vedtager efter den procedure, der er fastsat i artikel 30, stk. 2, de tekniske bestemmelser, der er nødvendige for, at dette direktiv kan finde anvendelse på de særlige forhold, der gør sig gældende i visse sektorer, under hensyntagen til den bedste disponible teknologi og gældende adfærdskodeks.

KAPITEL VII

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 33

Udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne

Kommissionen vedtager efter artikel 34, stk. 2, de tekniske bestemmelser, der er nødvendige for, at dette direktiv kan finde anvendelse på de særlige forhold, der gør sig gældende i visse sektorer og for visse kategorier af behandlinger, og de foranstaltninger, der er nødvendige for at garantere en ensartet anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 30

Rådgivende udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg af rådgivende karakter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 34

Rådgivende udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg af rådgivende karakter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1993.

De i henhold til første afsnit vedtagne bestemmelser skal indeholde en udtrykkelig henvisning til dette direktiv.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 35

1. Medlemsstaterne sætter senest den 1. juli 1994 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne fastsætter en frist, som ikke må være senere end den 30. juni 1997, efter hvilken behandlinger, der er iværksat inden den 1. december 1994, skal opfylde de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 32

Kommissionen forelægger regelmæssigt en rapport for Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af dette direktiv, i givet fald ledsaget af passende ændringsforslag.

Artikel 33

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Artikel 36

Kommissionen forelægger regelmæssigt en rapport for Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af dette direktiv, i givet fald ledsaget af passende ændringsforslag. Rapporten offentliggøres.

Artikel 37

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

FINANSIERINGSOVERSIGT

Afsnit 1: Finansielle virkninger

1. Foranstaltningens titel: Ændret forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

2. Budgetpost:

   - A 2510: Udgifter til møder i udvalg og komitéer, hvis høring er obligatorisk i forbindelse med udstedelse af fællesskabsretsakter.

   - A 2511: Udgifter til møder i udvalg og komitéer, som det ikke er obligatorisk at høre i forbindelse med udstedelse af fællesskabsretsakter.

   - Afsnit A1 og A2: Personale- og driftsudgifter.

3. Retsgrundlag:

   Artikel 100 A i EØF-Traktaten.

4. Beskrivelse af foranstaltningen:

   - Målsætninger:
     - at sikre det indre markeds rette funktion ved at tilvejebringe fri udveksling af personoplysninger inden for Fællesskabet;
     - at beskytte fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

   - Nedsættelse af to udvalg med beføjelser inden for området beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (artikel 31 og 34).

   - Berørte personer:
     1. Hvad angår gruppen til beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (artikel 31): repræsentanter for tilsynsmyndigheden i alle medlemsstater (gruppe 4).
     2. Hvad angår det rådgivende udvalg (artikel 34): repræsentanter for medlemsstaterne (gruppe 3).

En repræsentant for Kommissionen er formand for det rådgivende udvalg. Formandskabet for gruppen vedrørende beskyttelse varetages af et af gruppens medlemmer, der vælges for to år ad gangen. Sekretariatsarbejdet for det rådgivende udvalg og gruppen til beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger varetages af Kommissionens tjenestegrene.

5. Udgifternes klassifikation:

5.1.: Ikke-obligatoriske udgifter.

5.2.: Ikke-opdelte bevillinger.

6. Udgifternes art:

- medlemmernes udgifter til deltagelse i gruppens og udvalgets møder;

- personaleudgifter.

7. Finansielle virkninger på aktionsbevillingerne:

Ingen.

8. Hvilke forholdsregler til bekæmpelse af bedrageri er der truffet i forslaget?

Ingen.

Afsnit 2: Administrative udgifter (del A i budgettet)

1. Medfører den foreslåede foranstaltning en forøgelse af antallet af ansatte i Kommissionen? Ja: 2 ansatte i lønklasse C.

Disse stillinger vil enten blive besat via en bevilling fra de midler, Kommissionen har truffet beslutning om at tildele på basis af de fremtidige budgetter, eller ved en intern personalerokade.

2. Udgifternes størrelse:

- Sekretariat: +/- 120 000 ECU pr. år, der konteres de forskellige budgetposter under afsnit A1 og A2 (2 ansatte i lønklasse C).

- Udvalgsmøder:

  * Gruppen til beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger:

24 medlemmer (ikke-regeringsrepræsentanter) x 4 møder à 2 dage:

- Rejseudgifter:	526,61 ECU x 24 x 4	= 50 555 ECU
- Lokale transportudgifter	105,40 ECU x 24 x 4	= 10 118 ECU
- Sekretariatsudgifter:	105,40 ECU x 24 x 4 x 2	= 20 236 ECU
		80 909 ECU

* Rådgivende udvalg:

24 medlemmer (regeringsrepræsentanter) x 2 møder à 2 dage:

- Rejseudgifter:	526,61 ECU x 24 x 2	= 25 277 ECU

I alt i runde tal for et helt år:

- Sekretariat	120 000 ECU
- Gruppen	81 000 ECU
- Udvalget	25 000 ECU
TOTAL	**226 000 ECU**

Afsnit 3: Omkostningseffektivitetsanalyse

1. Målsætning og sammenhæng med den finansielle planlægning

Der er tale om at nedsætte to udvalg, som vil få tilladelse til at afholde møder fra og med 1994. De vil blive tilføjet på udvalgslisten i forbindelse med den finansielle planlægning for 1994.

Forpligtelses- og betalingsbevillingerne fordeler sig som følger:

Forpligtelses- og betalingsbevillinger

1994:	226 000 ECU
1995:	226 000 ECU
1996:	226 000 ECU
1997:	226 000 ECU
1998:	226 000 ECU

Bevillingerne skal opnås inden for de generelle rammer af hver enkelt budgetprocedure fra de forskellige konti under del A.

2. Begrundelse for foranstaltningen

a) Gruppen til beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (artikel 31).

Ved direktivet nedsættes denne rådgivende og uafhængige gruppe. Den består af repræsentanter for tilsynsmyndigheden i alle medlemsstaterne.

Gruppen fastsætter selv sin forretningsorden. Gruppens sekretariatsopgaver varetages af Kommissionens tjenestegrene.

Gruppens opgaver: se artikel 32. Den skal rådgive Kommissionen om udkast til supplerende foranstaltninger gennem afgivelse af en fuldt uafhængig udtalelse, hvilket har fundamental betydning for beskyttelsen af retten til privatlivets fred.

3. Overvågning og evaluering af foranstaltningen

3.1. Hvordan: analyse af den årlige rapport, som gruppen skal fremlægge i henhold til artikel 32, stk. 6.

3.2. Hvor hyppigt: hvert år på grundlag af den rapport, gruppen skal fremlægge.

3.3. Vigtigste usikkerhedsmomenter: vanskelighederne med at harmonisere medlemsstaternes forskellige fremgangsmåder og erfaringsgrundlag. Disse forskelle beror på forskellige faktorer, navnlig af kulturel og teknisk art.

VIRKNINGSEVALUERING

FORSLAGETS VIRKNING PÅ VIRKSOMHEDERNE OG ANDRE BERØRTE ORGANISATIONER, NAVNLIG DE SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER (SMV)

Forslagets titel: Ændret forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Dokumentets referencenummer:

FORSLAGET

1. Hvorfor er det - set i lyset af subsidiaritetsprincippet - nødvendigt at introducere EF-lovgivning på dette område, og hvad er dens vigtigste målsætninger?

Den strøm af personoplysninger, der udveksles mellem de forskellige aktører i det økonomiske liv og samfundslivet i de forskellige medlemsstater, og omfanget af disse aktørers behandling af personoplysninger er i mærkbar vækst alene som følge af virkeliggørelsen af det indre marked. Der er tale om følgende informationsstrømme:

- informationsstrømmen mellem private og offentlige virksomheder;
- informationsstrømmen mellem divisioner, der juridisk tilhører én og samme virksomhed;
- informationsstrømmen mellem medlemsstaternes forvaltninger, som er forpligtet til at yde hinanden bistand i henhold til forskellige EF-retsakter;
- informationsstrømmen til forskningscentrene, f.eks. inden for lægemiddelforskningen osv.

De store forskelle, der findes mellem medlemsstaternes lovgivninger - idet der gøres opmærksom på, at fire medlemsstater, nemlig Belgien, Grækenland, Italien og Spanien, ikke har nogen særlovgivning inden for databeskyttelse - medfører:

- hindringer for en fri udveksling af personoplysninger, navnlig til medlemsstater, der ikke har nogen lovgivning på området, fordi de eksisterende lovgivninger tager sigte på at beskytte fysiske personers friheder og grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred;

- konkurrencefordrejninger mellem virksomhederne i Fællesskabet, idet nogle virksomheder er underlagt en sådan beskyttelseslovgivning, mens andre har mulighed for at slippe herfor alt efter, hvilken medlemsstat de er etableret i. Indførelsen af databeskyttelsesregler er endvidere gennem den retssikkerhed, disse regler yder de berørte virksomheder, tilbøjelig til at fremme udviklingen af informationsmarkedet.

Det er derfor af fundamental betydning, at Fællesskabet tager et sådant initiativ. Det bør have form af en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning. Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af personer i forbindelse med automatiseret behandling af persondata, som er den hidtidigt eneste internationale retsforskrift, der behandler dette emne, indeholder en lang række valgmuligheder med hensyn til gennemførelsen af de principper, som den fastsætter, og giver dermed ikke mulighed for en tilstrækkelig høj grad af harmonisering til det indre markeds formål.

VIRKNING PÅ VIRKSOMHEDERNE, DE OFFENTLIGE FORVALTNINGER OG ANDRE ORGANISATIONER, BL.A. FONDE OG FORENINGER

2. Hvem har forslaget virkning for?

Forslaget vedrører - uanset hvilken erhvervssektor de tilhører og uanset størrelse - alle offentlige og private virksomheder, de offentlige forvaltninger, hvis aktiviteter hører under fællesskabsretten, samt almennyttige fonde og foreninger i det omfang, disse organisationer behandler personoplysninger (leverandør- og kundeadministration, personaleadministration, administration af foreningers og fondes medlemmer eller tilsluttede, behandling af oplysninger vedrørende de administrerede, informationstjenester vedrørende fysiske personer).

Som den i punkt 6 omtalte høring har vist, vil de erhvervssektorer, der i særlig grad vil blive berørt af forslaget, dog være de virksomheder og organisationer fra servicesektoren, hvis aktiviteter er rettet mod fysiske personer og hviler på informationsbehandling: direkte markedsføringsvirksomheder, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber og kreditvurderingsbureauer.

3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe for at overholde bestemmelserne i forslaget?

De skal etablere beslutnings- og organisationsprocedurer, der alt efter virksomhedens struktur og størrelse vil inddrage edb-chefen og organisationschefen, brugerafdelingerne i virksomheden, den juridiske afdeling og virksomhedens leder. Når en virksomhed påtænker at iværksætte nye behandlinger af personoplysninger, skal virksomheden, inden den foretager de krævede investeringer:

- kontrollere, at de påtænkte behandlinger er lovlige;

- gøre op, hvilke oplysninger der skal afgives til de registrerede (disse oplysninger kan afgives i forbindelse med de løbende kontakter mellem den registeransvarlige og de registrerede);

- gøre op, hvilke tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at tilgodese data- og behandlingssikkerheden;

- undersøge, hvilken anmeldelsesprocedure der finder anvendelse. Efter at have indsamlet de nødvendige oplysninger vil den registeransvarlige enten konstatere, at der ikke består anmeldelsespligt, eller at der er mulighed for lempelse af anmeldelsespligten, eller at der består fuld anmeldelsespligt, hvorefter han samler de fornødne sagsakter.

Den registeransvarlige skal endvidere forvisse sig om, at der findes en procedure til at tilgodese anmodninger fra registrerede om aktindsigt med hensyn til oplysninger vedrørende dem selv og til at behandle eventuelle klager samt foretage det fornødne for at overvåge, at sikkerhedsforanstaltningerne anvendes korrekt.

Disse opgaver skal udføres i takt med, at nye behandlinger iværksættes, og kan således planlægges i forhold til den tekniske udformning af behandlingerne.

For behandlinger, der iværksættes, inden de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af direktivet, træder i kraft, kan planlægningen ske over en årrække på 3 år, således som det er fastsat i direktivet.

For virksomheder, der er etableret i medlemsstater, der i forvejen har lovgivning på området, adskiller de foranstaltninger, direktivet kræver gennemført, sig ikke fra dem, der allerede er iværksat.

For virksomheder, der er etableret i medlemsstater, der ikke har nogen lovgivning på området, er det nødvendigt at etablere de fornødne procedurer. De kompetente tilsynsmyndigheder kan yde værdifuld hjælp hermed i startfasen (rådgivning, lempelse af anmeldelsespligten for visse behandlingers vedkommende osv.).

4. <u>Hvad er de sandsynlige økonomiske virkninger af forslaget?</u>

Den ved direktivet indførte beskyttelse af personers ret til privatlivets fred vil højne den samfundsmæssige accept af brugen af behandling af personoplysninger i forskellige sammenhænge og dermed accepten af, at denne form for behandling udbygges, hvilket er en positiv faktor i forbindelse med at skabe beskæftigelse og øge beskæftigelsen i den private og den offentlige sektor.

Beskyttelsesreglerne er endvidere udformet således, at de fjerner de konkurrencefordrejninger, der skyldes de nuværende forskelle mellem de nationale lovgivninger. Hvad angår den internationale konkurrenceevne, fastsættes det i direktivet, at der skal indledes forhandlinger med tredjelande, som endnu ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau.

5. <u>Indeholder forslaget foranstaltninger, der er beregnet til at tage hensyn til de små og mellemstore virksomheders særlige situation?</u>

Nej. Det vil dog være rimeligt at antage, at de fleste af de behandlinger, der udføres af SMV'er, vil tilhøre de kategorier af behandlinger, der ifølge den foreslåede ordning vil kunne fritages for anmeldelse eller indrømmes en lempelse af anmeldelsespligten (opfyldelsen af disse formaliteter skulle ikke kræve mere end nogle få timers arbejde). Ifølge direktivet vil der endvidere ikke blive opkrævet noget gebyr i forbindelse med anmeldelse.

HØRING

6. <u>Liste o</u>ver de organisationer, der er blevet hørt om forslaget, og opregning af de hovedsynspunkter, disse organisationer har fremsat.

a) De af forslaget berørte kredse er primært blevet hørt via Det Økonomiske og Sociale Udvalg, som har afgivet en positiv udtalelse om forslaget (EFT nr. C 159 af 17.6.1991, s. 38), samt Udvalget for Handel og Distribution og Den Rådgivende Forbrugerkomité.

b) Den direkte kontakt - dels etableret på initiativ af Kommissionens tjenestegrene og dels de berørte erhvervskredse - har med hensyn til det ændrede forslag primært omfattet de erhvervsorganisationer, der er organiseret på EF-plan, nemlig - i kraft af forslagets horisontale karakter - UNICE og - fordi dette er de sektorer, der er mest berørt - det europæiske bankforbund, CELD, FEWITA, GEDIS, den europæiske sammenslutning for direkte markedsføring. EAT, CHANGE (almennyttige foreninger), den europæiske sammenslutning for opinions- og markedsundersøgelser, ACT/EBU, EPC, ENPA, CAEJ, EBU og FAEP (med hensyn til de aspekter, der vedrører pressen og den audiovisuelle sektor).

De hovedsynspunkter, de berørte erhvervskredse fremsatte vedrørende det oprindelige forslag, var følgende:

- forslaget for detaljeret;
- den registreredes samtykke som betingelse for en behandling af personoplysninger tildelt en for fremtrædende rolle;
- modstand mod forbuddet mod enhver form for edb-baseret beslutningstagning og opstilling af personlighedsprofiler;
- oplysningspligten over for den registrerede og anmeldelsespligten til tilsynsmyndighederne for besværlige og uhensigtsmæssige;
- den manglende mulighed for at fortsætte afsætningen til tredjelande, der ikke sikrer et passende beskyttelsesniveau;